

**НА «ТИ» З КОМП'ЮТЕРОМ
90-РІЧНА КОЗЯТИНЧАНКА** **С.13**

25 серпня 2022 року №34

**ЩО В ПАКЕТІ З
ГУМАНІТАРКОЮ?** **С.5**

KAZATIN.COM

ПІВ РОКУ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ ЗГАДАЙМО ТИХ, ХТО ЗАГИНУВ ЗА НАС

►Цьогорічний День Незалежності припав на сумну дату. Саме 24 серпня минуло рівно пів року від початку повномасштабного вторгнення рашистів

►За цей час війна забрала у нас понад 30 Героїв, які до останнього подиху боролися за свою землю. Ми не маємо права їх забувати **С.4**

ЗІБРАЛИ ДЛЯ НАШИХ ВОЇНІВ 5300 ГРИВЕНЬ

►Вдруге за це літо у Козятині відбувся благодійний ярмарок, на якому збирали кошти для ЗСУ. Захід приурочили до святкування Дня Незалежності. Гості власноруч робили патріотичні прикраси, смакували домашнім печивом, дивилися фільм і не тільки **С.9**

ЧИ ГОТОВІ ШКОЛИ ДО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ?

►Комісії продовжують перевіряти школи. Але навіть якщо укриття приведені до ладу, остаточного рішення щодо форми навчання для дітей ще немає. Її обиратимуть батьки. Де вже все проінспектували та в якій школі батьки виступили «за» очну освіту? **С.3**

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ **РИА Козятин**

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

ОНОВИЛИ АЛЕЮ ПАМ'ЯТІ

Важливо ■ Минулого тижня ми помітили, що з дошки біля пам'ятного знаку Героям, які загинули в АТО, зняли всі світлини. Залишилася сама бетонна конструкція. Виявилось, що Алею пам'яті готували до Дня Незалежності. Її доповнили портретами наших захисників, яких ми втратили після 24 лютого

ОЛЕНА УДВУД

На другий рік від початку війни у Козятині відкрили пам'ятник Героям, які загинули в АТО. Місцем для гранітного меморіалу обрали територію перед дошкою пошани, що на вулиці Пилипа Орлика. Цю бетонну дошку встановили ще за часів Радянського Союзу. Свого часу на ній були фотографії почесних громадян міста, колективів різних установ та організацій, мешканців Козятини та Козятинщини і навіть старовинні світлини нашого міста.

Частина дошки присвятили воїнам, яких ми втратили на сході. На момент, коли відкривали пам'ятник Героям АТО, там були портрети сімох наших земляків. Серед них — двоє козятинчан (Віктор Ковальчук і Вадим Наумов) і п'ятеро військових із сіл колишнього Козятинського району (Володимир Черноус, Олександр Москалюк, Микола Лукашук, Юрій Осаулко та Шайдулла Камзінов).

Влітку кожного року дошку пошани оновлювали: змінювали світлини, час від часу ремонтували. А в 2019-му вирішили із нею попрощатися. Конструкцію демонтували через те, що вона морально та фізично застаріла. Але розібрали її не повністю. Під ніж пішла лише права частина,

де розміщували світлини трудових колективів установ і підприємств міста та району. На тому місці висадили туї. Натомість ліву частину, присвячену нашим землякам, які загинули в АТО, залишили. Так радянська дошка пошани перетворилася на Алею пам'яті. На той момент там було вже 16 портретів наших Героїв — стільки мешканців Козятинщини полягли на полі бою за перші п'ять років війни.

Минулого тижня ми проходили повз парк і нашу увагу привернуло те, що на Алеї пам'яті немає жодної світлини. Виникло логічне запитання — її будуть просто оновлювати чи взагалі перенесуть в інше місце? Бо саме так сталося у Вінниці. На Європейській площі, що біля знаменитої вежі, стояв пам'ятний знак на честь Небесної сотні та Героїв АТО і поруч із ним — електронне табло, на якому транслювалися світлини загиблих Героїв із Вінниччини. Нещодавно і табло, і скульптурну композицію демонтували, щоб перенести на площу Тараса Шевченка, що біля Свято-Преображенського собору.

Тож ми звернулися до начальниці відділу культури Козятинської міської ради Світлани Рибінської і запитали, що планують робити з Алеєю пам'яті?

— Ми її просто будемо оновлювати до Дня Незалежності, —

Такою ми побачили Алею пам'яті вже у понеділок, 23 серпня. Її доповнили портретами Героїв, яких ми втратили під час повномасштабної війни

каже Світлана Рибінська. — Додамо портрети Героїв, які загинули після 24 лютого. Все замовили, портрети друкуються. Будемо клеїти своїми силами: і міська рада, і відділ культури.

Як з'ясувалося, концепція Алеї пам'яті дещо зміниться. Якщо раніше на дошці були портрети не лише Героїв із Козятини, а й із сіл колишнього Козятинського району, то після оновлення там будуть світлини винятково воїнів із Козятинської територіальної громади.

— Ми не проти всіх інших, але кожна громада вшановує своїх, — каже Рибінська.

Роботи над оновленням Алеї пам'яті завершилися напередодні Дня Прапора, який ми святкуємо 23 серпня. Тепер на дошці портрети 29 військових, яких ми втратили від 2014-го до серпня 2022 року.

Такий вигляд мала Алея пам'яті тиждень тому. Усі світлини, присвячені нашим загиблим на війні землякам, зняли

ЩО ПРО ЦЕ ПИШУТЬ ЧИТАЧІ НА САЙТІ KAZATIN.COM (публікуємо коментарі, зберігаючи орфографію дописувачів)

Анатолій Загоруй

А як пояснити дитині, що твого дідуся портрета вже немає, бо він не з Козятинської громади?

Читач53

Конструкцію демонтували не через те, що вона морально та фізично застаріла, а через те, що мораль була такою у тодішнього мера Пузиря. Дошка пошани була побудована так, що ще 100 років могла простояти.

А тепер не вистачає місця для розміщення портретів всіх наших героїв. А відмова «Кожна громада вшановує своїх» черговий раз показує моральний облік теперішньої міської влади.

Оксана Агарлева

А чому не зробити Алею слави більш коректно, красивою, як ні в якому місті? У нас досить є художників, які б змогли написати портрети захисників, є дизайнери, які б змогли б прикрасити площу нашу цими портретами! Але потрібно, щоб хтось цим зайнявся, а у нашого мера певно немає часу на це! Дуже хотілось, щоб іти містом і бачити обличчя тих людей, які загинули заради нашого сьогодення!!!

Екатерина Коваль

Боже, як це цинічно: «Кожна громада вшановує своїх». Вони віддали своє життя з 2014 року, а їх зараз ділять на громади. Прикро, дуже прикро (хоч виразитись хочеться по-іншому)

У районі козятинського ліцею № 5, що на ПРБ, встановили нову систему оповіщення

Козятинська міська рада закупила та встановила нову сучасну систему IP-сповіщення. Ця система дублює сигнал «Повітряна тривога», потім 1 хвилину звучить сирена, далі лунає текстове повідомлення «Увага! Повітряна тривога! Спусти́ться в укриття!». Вартість разом із встановленням — 50 тисяч гривень.

Про це повідомила козятин-

ський міський голова Тетяна Єрмолаєва.

Нагадаємо, у липні на 26 позачерговій сесії міської ради прийняли рішення про удосконалення системи оповіщення населення. Вирішили почати із системи на вулиці Катюкова, адже там вона дуже застаріла та постійно ламалась.

«Міська рада закупила та встановила нову сучасну систему IP-

сповіщення. Такі системи встановлюють у місцях великих скупчень людей. Вартість разом із встановленням 50 тис. грн. Через цю систему можна робити оголошення про події у місті, про різні екстрені ситуації тощо. Система може працювати в режимі вуличного радіо або як система оповіщення цивільного населення, — йдеться у повідомленні міського голови. — Ця

система дублює сигнал «Повітряна тривога», потім 1 хвилину звучить сирена, далі лунає текстове повідомлення «Увага! Повітряна тривога! Спусти́ться в укриття!»

Далі такі системи планується поступово встановлювати у селах громади.

Додамо, з 16 серпня у Козятині, як і загалом по області, під час «Повітряної тривоги» сире-

на триває безперервно та довго. Це пов'язано з новим форматом сигналу.

ВЖЕ ПЕРЕВІРИЛИ ВСІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ РАЙОНУ. ЧИ ГОТОВІ?

Скоро 1 вересня ■ До початку нового навчального року залишився тиждень. Комісії по перевірці готовності шкіл та укріттів продовжують свою роботу. Наголошують, навіть якщо висновки задовільні і укріття приведені до ладу, остаточного рішення щодо форми навчання для дітей ще немає. Її обиратимуть батьки. Розповідаємо, де вже все проінспектували та в якій школі батьки виступили «за» очну освіту

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Минулого тижня, після численних перевірок навчальних закладів наших територіальних громад та району в цілому, заступник начальника Хмельницької районної військової адміністрації Олександр Пузир підбив підсумки. За його словами, всі заклади освіти, які оголошували до запуску нового навчального сезону, готові. Абсолютно всі заклади різні, різні і укріття, і за формою, і за наповненістю. Але в цілому загальні вимоги, які виставляє ДСНС, виконуються.

— Думаю, що початок сезону відбудеться, — підсумував у своєму відеозверненні Олександр Пузир.

Тепер трохи детальніше розповімо про школи колишнього Козятинського району. Минулого тижня у козятинській громаді відбулася перевірка готовності закладів освіти. На даний час перевірили всі 22 навчальних заклади козятинської громади: Кордишівську, Флоранівську, Пиковецьку, Сестринівську та Махаринецьку гімназії, ліцей № 1, № 2, № 3, № 4, № 5, № 7; ЗДО № 1, 2, 3, 5 та ДЮСШ, гімназії № 6, № 9, ЗДО № 4, № 6, Центр дитячо-юнацької

творчості та «Інклюзивно-ресурсний центр». Комісія надала перелік недоліків, які вони мають усунути до початку навчального року.

«Ситуація в кожній школі чи садку різна. Десь ремонтні роботи у сховищах вже на фінальній стадії, десь — ще активно тривають. До початку навчального року всі сховища мають бути в хорошому стані — саме таке завдання зараз стоїть перед нами», — повідомляла на своїй сторінці у фейсбуку козятинський міський голова Тетяна Єрмолаєва.

Також зауважила, ліцей № 1 (перша школа) та № 2 (друга школа) не мають власних укріттів, тому укладають угоди з організаціями для користування їх укріттями. Для ліцею № 1 розглядають приміщення укріття на вулиці Винниченка, а ліцей № 2 буде користуватись приміщенням укріття ЦРЛ.

«Навчальні заклади розпочнуть роботу за графіком — з 1 вересня. Але рішення стосовно форми навчання буде прийматись у співпраці батьків та педагогічного колективу. Попередньо планується очна та дистанційна форма, та найбільш вірогідним є варіант змі-

шаного навчання. Очне навчання зможе розпочатись лише за 100% готовності укріттів», — підсумувала очільниця громади.

Також заклади планують навчання у декілька змін. Це залежить від кількості дітей, що будуть відвідувати його. Кожна школа буде це вирішувати самостійно.

У міській раді додають — усіх батьків запросять до шкільного укріття, щоб вони реально оцінили, чи дозволять вони своїй дитині там перебувати.

До прикладу, ліцей № 2 днями вже проінспектували батьки першокласників, які були запрошені на зустріч з учителями. Як пише адміністрація закладу, батьки прийняли одностороннє рішення, що діти здобуватимуть освіту в очному

Навчальні заклади розпочнуть роботу за графіком — з 1 вересня. Очне навчання зможе розпочатись за 100% готовності укріттів

форматі.

Про те, що оновлений освітній заклад із нетерпінням чекає початку нового навчального року, йдеться на сторінці у фейсбуці Комунальний заклад «Ліцей 2 Козятинської міської ради Вінницької обл».

Там додають — у 2022–2023 навчальних роках на усіх учасників освітнього процесу чекає чимало змін.

«По-перше, змінилася назва і відтепер ми — комунальний заклад «Ліцей № 2 Козятинської міської ради Вінницької області». По-друге, раді повідомити, що нарешті маємо сучасну внутрішню вбиральню, яка розташована у будівлі центрального корпусу. По-третє, усі учні початкової школи продовжать здобувати освіту

Перевірили всі 22 навчальних заклади козятинської громади. Ситуація в кожній школі чи садку різна

у центральному корпусі, де для них обладнано просторі, світлі класні кімнати та повністю оновлено другий поверх. У цьому ж приміщенні буде розміщено й обідню залу, тож нашим маленьким учням не доведеться зайвий раз виходити на вулицю в осінньо-зимовий період», — йдеться у повідомленні.

Є інформація і про школи Самгородської громади. Днями директор Департаменту гуманітарної політики Вінницької облдержадміністрації Олександр Мельник та начальник відділу дошкільної, шкільної, позашкільної та інклюзивної освіти Анатолій Калетнік оглянули наявні укріття та провели бесіди з директорами закладів освіти, а також представниками профільних відділів місцевих рад у громадах Вінницького та Хмельницького районів. Під перевірку потрапила і Самгородська громада. За повідомленням департаменту гуманітарної політики Вінницької ОДА, у всіх 8 школах готові укріття, які забезпечують стовідсоткове розміщення всіх учасників освітнього процесу. До прикладу,

у Погребищенській громаді процес облаштування укріттів триває. Поки що з 20 шкіл акти готовності мають 3, в яких розміщено протирадіаційні укріття.

«Наразі у громадах тривають опитування щодо форми навчання. Адміністрація школи проводить батьківські збори та ознайомлює батьків із наявними укріттями, розповідають, яким чином відбуватиметься освітній процес», — йдеться у повідомленні.

До слова, Міністерство освіти і науки рекомендує 5 різних форм навчання для дітей, які перебувають на істотно віддалених від бойових дій територіях.

- Очна;
- Дистанційна;
- Змішана;
- Сімейна (домашня);
- Екстернат.

Зазначимо, на нашому сайті ми неодноразово робили опитування серед батьків. Питали, яку форму навчання обирають вони для своїх дітей? Найбільша кількість голосів серед дистанційного та змішаного. Є прихильники і очного навчання

Медогляд перед навчальним роком. Розповіли про довідки, які треба у школу

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Коли діти повертаються за парти під час війни, головна умова — безпека всіх учасників навчального процесу. Проте важливо пам'ятати і про ще один вагомий чинник, що сприятиме продуктивному навчанню та ефективному засвоєнню знань, — здоров'я. Розповідаємо, які довідки слід принести до школи учням та вчителям.

Першокласники перед зарахуванням до школи повинні пройти комплексний медичний огляд, зокрема й у вузьких спеціалістів.

Перед зарахуванням їхні батьки мають надати медичному працівнику школи дві довідки:

■ форма № 086-1/о «Довідка учня загальноосвітнього навчального закладу про результати обов'язкового медичного профілактичного огляду»;

■ форма № 063/о «Карта профілактичних щеплень».

Про це інформує «Вінницький обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України».

Порядок проведення обов'язкових профілактичних щеплень та їхні оптимальні строки закріплені Національним календарем профілактичних щеплень.

«Діти, які переходять до наступного навчального класу, обов'язково мають проходити медичний профілактичний огляд раз на рік (до повноліття). Проте можуть робити це незалежно від дати початку навчального року. У навчальному закладі можуть додатково попросити надати довідку про вакцинацію дитини у випадку, коли такі дані відсутні (наприклад, якщо учню довелося змінити школу). Якщо ж дитина залишається у своїй школі,

надайте оновлену довідку про щеплення, якщо ви їх робили останнім часом», — йдеться у повідомленні.

Що стосується вчителів, то їм слід проходити обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) і періодичні медичні огляди.

Обов'язковий профілактичний медичний огляд передбачає:

■ загальне обстеження лікарями-спеціалістами (терапевт, дерматовенеролог, отоларинголог, стоматолог та інші (за потреби));

■ лабораторне обстеження;

■ функціональне обстеження. Разом з тим повідомляють, що працівники, які без поважних причин не пройшли у встановлений термін обов'язковий медичний огляд у повному обсязі, відсторонюються від роботи і можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності.

ПРАВИЛА МЕДОГЛЯДУ ШКОЛЯРІВ

Медогляд треба проходити щороку

Необхідно записатися до сімейного лікаря, з яким підписана декларація

У разі тимчасової відсутності сімейного лікаря — до будь-якого з медзакладу

Медогляд проводять в присутності батьків / інших законних представників

За необхідності сімейний лікар скерує вас до вузьких спеціалістів

Після проходження учень отримує довідку форми 086/о

За відсутності обов'язкових щеплень, у видачі довідки можуть відмовити

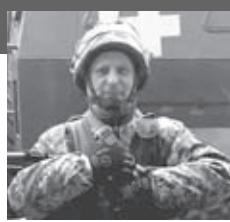
ЗА ОСТАННІ ПІВ РОКУ ЗАГИНУЛО БІЛЬШЕ 30 НАШИХ ЗАХИСНИКІВ

Герої не вмирають! ■ Цьогорічний День Незалежності припав на сумну дату. Саме 24 серпня минуло рівно шість місяців від початку повномасштабного вторгнення рашистів. За цей час війна забрала у нас більше тридцяти Героїв, які до останнього подиху боролися за свою землю

ОЛЕНА УДВУД

Війна, яку розв'язала росія проти нашої країни, триває вже вісім років. Та 24 лютого все знову поділилося на «до» і «після»,

бо того страшного дня почалося повномасштабне вторгнення. Це принесло ще більше горя — за цих пів року втратили життя 30 військових-чоловіків та одна військова-дівчина.

Денис Куліков

Народився на Одещині. Близько 15 років тому переїхав з батьками до Желева. Після школи поїхав до Києва, де створив сім'ю. На початку повномасштабної війни долучився до лав добровольців Київської десантно-штурмової бригади. Загинув у віці 36 років.

Олег Ясінський

Народився у Журбинцях. Після школи вступив до Козятинського залізничного училища. Працював за кордоном. Коли почалося вторгнення рашистів, повернувся до України. У квітні пішов до військкомату. Загинув на Донеччині у віці 46 років.

Андрій Ван-фун-фу

Козятинчанин. Навчався у школі № 2 (нині ліцей № 2). Останні чотири роки був на заробітках. Коли почалося повномасштабне вторгнення, повернувся до України і пішов захищати Батьківщину. Загинув на Луганщині у віці 48 років.

Григорій Ніколайчук

Народився у смт Бродецьке. Після 9 класу поїхав навчатися у Бердичівський машинобудівний коледж, потім — у Тернопільський національний економічний університет. У 2015 році долучився до лав Національної гвардії. Загинув у віці 27 років.

Ілля Антонюк

Козятинчанин. Навчався у школі в Сигналі, потім перевівся до Козятинської школи № 5 (нині ліцей № 5). Закінчив наше училище і Вінницький транспортний коледж. На початку повномасштабного вторгнення пішов на війну. Загинув на Донеччині у віці 26 років.

Євген Гіжа

Народився у Куманівці. Працював фельдшером швидкої допомоги у Козятині. У 2020 році підписав контракт про проходження служби у військовому резерві ЗСУ. Помер від серцевого нападу під час несення варті на блокпосту у Махнівці у віці 52 роки.

Сергій Бондаревський

Козятинчанин. Народився у сім'ї залізничників. Навчався у школі № 1. Закінчив Київський університет залізничного транспорту. Працював у Козятинському вагонному депо. Був призваний до лав ЗСУ. Загинув на Николаївщині у віці 38 років.

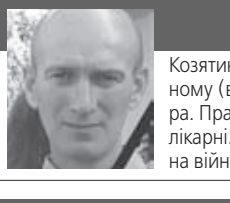
Артур Турляк

Козятинчанин. Закінчив ліцей, потім вступив до залізничного училища. Спершу працював у МНС. Згодом переїхав до Вінниці. Служив у загоні спецпризначення КОРД. Загинув у Запорізькій області у віці 29 років.

Віталій Печенюк

Козятинчанин. Навчався у школі № 2 (нині ліцей № 2). Випускник Козятинського залізничного училища. Працював на залізниці. Після проходження строкової служби підписав контракт із ЗСУ. Загинув на Донеччині у віці 21 року.

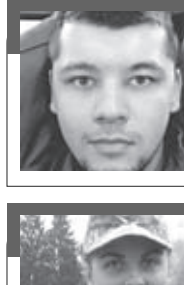
Олег Слободяник

Козятинчанин. Закінчив школу № 6, що у Залізничному (в народі другий Козятин). Вивчився на столяра. Працював у Козятинській центральній районній лікарні. У квітні 2022 року пішов добровольцем на війну. Загинув на Донеччині у віці 47 років.

Артем Лавровський

Козятинчанин. Навчався у школі № 2. Загинув під час оборони міста Маріуполь, що на Донеччині. Йому був 21 рік.

Артур Венчик

Козятинчанин. Навчався у школі № 1 (нині ліцей № 1). Випускник Козятинського залізничного училища. Працював провідником. Під час проходження строкової служби підписав контракт із ЗСУ. Загинув на Луганщині у віці 21 року.

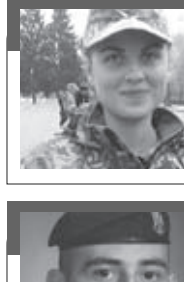
Василь Цимбалюк

Народився у Верболюзах. Закінчив школу у рідному селі. Працював у місцевому господарстві та кількох охоронних фірмах. У 2014 році пішов захищати Україну від окупанта. Загинув у віці 51 року.

Олег Шарай

Народився і жив у селі Збараж. Після навчання у школі вивчився в Козятинському залізничному училищі. Працював у сфері сільського господарства. Коли почалося повномасштабне вторгнення, отримав повістку. Загинув на Донеччині у віці 47 років.

Вікторія Поліщук

Народилася і жила у Збаражі. Навчалася у школі в Вівсьниках. Потім вступила до технічного коледжу у Вінниці. У 2019 році призвалася до десантно-штурмових військ. Загинула на Житомирщині у віці 21 року.

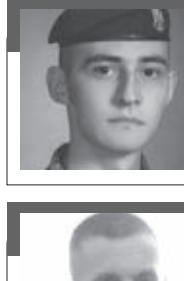
Сергій Гармишев

Козятинчанин. Навчався у школі-гімназії-дитячому садку імені Володимира Підгорбунського (нині ліцей № 7). Працював охоронцем у приватній фірмі. У червні 2022 року був мобілізований до війська. Загинув на Донеччині у віці 35 років.

Віталій Михайловський

Народився у Вінниці. У ранньому віці втратив батьків. Жив із бабусяю в селі Козятині. Навчався у школі № 9 (нині гімназія № 9). Працював на залізниці. У вересні минулого року підписав контракт із ЗСУ. Загинув на Донеччині у віці 33 років.

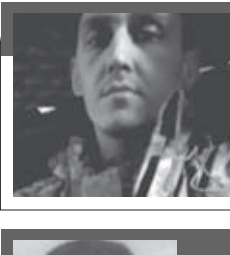
Денис Прилуцький

Козятинчанин. Навчався у школі № 5 (нині ліцей № 5). Випускник Козятинського залізничного училища. У 2020 році пішов проходити строкову службу. Загинув під час оборони Генієцька на Херсонщині у віці 21 року.

Броніслав Жмуцький

Народився у Махаринцях. Останні десять років мешкав у Гнівані, де працював на заводі спеціалізованих бетонів. У 2020 році підписав контракт зі Збройними силами України. Загинув на Донеччині у віці 56 років.

Олександр Мартюшев

Народився на Харківщині. Працював у одному з столичних супермаркетів. Коли почалося повномасштабне вторгнення, приїхав до сестри в Козятин. Пішов до військкомату, за два дні був призваний на службу. Загинув на Донеччині у віці 27 років.

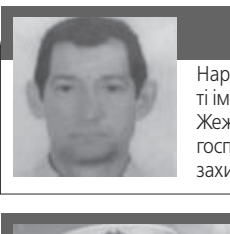
Володимир Павловський

Народився і виріс у Залізничному (в народі другий Козятин). Закінчив місцеву школу. Працював на залізниці. Коли почалося повномасштабне вторгнення, пішов до військкомату. Загинув у Запоріжжі у віці 42 роки.

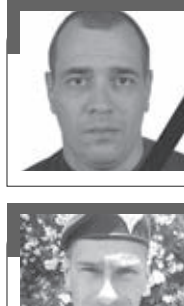
Петро Радзихівський

Народився і жив у селі Пиковець. Був солдатом роти охорони 1 відділу Хмельницького РТЦК. Помер від серцевого нападу під час несення служби. Йому було 35 років.

Юрій Бондаренко

Народився у Луганській області. Працював на шахті імені Засядька. Одружився і переїхав до села Желев. Працював будівельником на сільськогосподарському підприємстві. У 2020 році пішов захищати Україну. Загинув у віці 59 років.

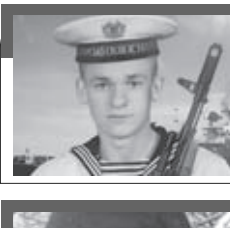
Віктор Чернюк

Козятинчанин. Навчався у школі № 5 (нині ліцей № 5). Закінчив Козятинське залізничне училище. Працював у локомотивному депо Козятин. Коли почалося повномасштабне вторгнення, отримав повістку. Загинув у Вінниці у віці 35 років.

Василь Пирогов

Народився в Іванківцях. У віці трьох років переїхав з батьками до Козятини. Навчався у школі № 5, закінчив наше училище. Працював на м'ясокомбінаті. У квітні 2022 року вирішив захищати рідну землю. Загинув на Донеччині у віці 33 роки.

Олександр Годлевський

Народився у Махаринцях. Працював слюсарем у локомотивному депо Козятин. У квітні 2018 року був мобілізований до лав Збройних сил України. Загинув у заблокованому Маріуполі у віці 24 роки.

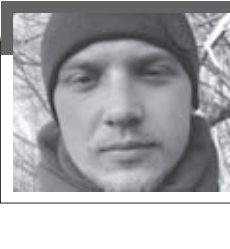
Олександр Дробінчук

Народився у Вернигородку у 1986 році. Проживав у Калинівці. Підписав контракт із Збройними силами України. Загинув у Запорізькій області.

Богдан Вік

Жив у селі Желев Глуховецької громади. Навчався у місцевій школі. Загинув на війні у віці 29 років.

Богдан Ішук

Козятинчанин. Навчався у школі № 2 (нині ліцей № 2). Потім вступив до залізничного училища. Працював у локомотивному депо Козятин. Восени 2020 року отримав повістку і пішов служити. Загинув на Луганщині у віці 20 років.

Дмитро Коваль

Народився і жив у Глухівцях. Закінчив місцеву школу, поїхав на навчання до столиці, де здобув професію столяра-оббивальника меблів. У 2020 році підписав контракт із ЗСУ. Загинув на Херсонщині у віці 22 роки.

«РАЗ НА МІСЯЦЬ ДАЮТЬ КІЛЬКА КІЛО КРУП — І ВСЕ»

Проблема ■ До редакції газети «RIA-Козятин» звернулася переселенка Олена. Жінка каже, продуктового набору, який видають внутрішньо переміщеним у міському гуманітарному штабі, їм не вистачає. У липні дали два види крупи, кілограм борошна і банку консервів, і це на сім'ю з чотирьох осіб. А минулого тижня, коли прийшли у гумштаб у другій школі, там було взагалі зачинено

ОЛЕНА УДВУД

Мама двох дітей Олена приїхала до нас із Донеччини. Її рідний Лиман перебуває під окупацією ворога. Жінка з дітьми і чоловіком чудом встигла виїхати якраз перед тим, як місто почали бомбити.

— У нас уже все зруйновано, немає ні будинків, нічого, — розповідає Олена. — Мама моя виїхала через місяць. В останній день, коли військові самі їздили на броніках, людей вивозили. А тато мій 30 липня загинув там. Він залишився, хотів зберегти хатину, щоб не розікрали нічого, і серце не витримало, 63 роки йому було. Він бачив все це — як наше життя руйнується, як нашу з чоловіком хату розбили, як їхню хату розбили. Мамі взагалі у двір прилетіла касетна бомба, уявляєте?! Коли вона прилітає у двір дев'ятиповерхівки, то там все виносить, а їм у двір вона впала. Мама була у підвалі, вони ховалися. Вона каже: «Ми вийшли — у нас даху немає і весь двір побитий».

У Козятині сім'я Олени вже три місяці. Продуктові набори вони отримують у гуманітарному штабі на базі другої школи. За словами жінки, на початку минулого місяця дали кілограм пшеничної та кілограм кукурудзяної крупи, кілограм борошна

і банку рибної консерви.

— Там ще зачинилося все на ремонт, чи що вони там робили, — продовжує переселенка. — То казали: «Приходьте після 5 серпня». Ми прийшли, а набір такий же. Я питаю, чи буде ще щось? Мені відповіли: «Може там підвезуть ще олію, якісь консерви». Ми сказали, що почекаємо, будемо приходити, може привезуть хоча б олію чи ще щось.

Ходила Олена до гуманітарного штабу два тижні, втім, нічого нового так і не привезли. А коли навідалася туди востаннє, там

Із продуктовими наборами допомагають різні організації. Щоправда, немає чіткого графіка, коли надходить допомога

було вже зачинено. Ані номери телефону, ані чергового, який би пояснив ситуацію, не було. Сталося це минулого вівторка.

— Ще давали матраци на гуманітарці в кінотеатрі, — розповідає Олена. — Ми пішли, нам кажуть: «Немає, ми вам нічого не дамо». Я кажу: «Ми ж бачили, люди виносили». Нас тут пустили в хату пожити, а в хаті нічого немає. Тут вісім років ніхто не живе після

Такі продуктові набори видають переселенцям зараз. Це допомога від організації «World Central Kitchen»

бабусі і дідуся. Самі уявляєте. Ми з боєм вибавали ці матраци. Два нам дали. Нас п'ятеро було, а зараз ще свати мої приїхали і бабуся 84 роки. І нам на всіх дали два матраци. Благо люди нам допомагають. Сусіди всі відгукнулися. Хто матрац дав, хто перину — у кого що було. А від міста... Знаєте, ми всі спілкуємося, ми ж всі повийжджали, всі друзі. Люди кажуть, в інших містах раз на два тижні видають допомогу, продукти харчування і постіль їм видали, каструлі, рушники. Забезпечили людей хоча б необхідним, щоб вижити. А тут лише раз на місяць дають кілька кілограмів крупи — і все.

Олена каже, телефонувала до депутата з Вінниці, розповідала про цю ситуацію. Депутат запропонував приїхати за допомогою до обласного центру, але це доволі проблематично — із двома дітьми на руках, яким два і п'ять років, не поїдеш забирати пакунок, бо його треба і до електрички і з електрички додому якось донести. Мама Олени нещодавно перенесла операцію, їй місяць не можна піднімати нічого важкого. Бабусі 84 роки, вона взагалі не ходить.

— Тому я вам і написала, — продовжує Олена. — Це вже просто крик душі. Я не знаю, куди звертатися, щоб нам якось організували допомогу. Тому що в інших містах і яйця дають, і окорока. Ми це зараз не можемо купити, ми не можемо зараз собі багато продуктів дозволити, тому що ті гроші, що дають на переселенців, за них не виживеш. Намагаєшся дітям щось купити. На одяг зараз ми не витрачаємо, зараз літо, а зима прийде — всіх треба одягти, а нас восьмеро. Не уявляю взагалі, як воно буде. І ось так ходиш, ці продукти випрошуєш, ще й на тебе так дивляться! Я запитала: «Будуть продукти, будуть щось привозити?» Самі сказали: «Будуть, приходьте і питайте». Раз прийшов спитав, два прийшов спитав, на третій раз прийшов — на тебе вже дивляться, типу чого ти до мене в хату прийшов і щось від мене вимагаєш?!

ШТАБ ПЕРЕЇХАВ

У вівторок, 23 серпня, ми навідалися до другої школи, аби

подивитися, що входить до продуктового набору, який дають переселенцям. Зустріли директорку закладу Наталію Міську. Вона повідомила, що гуманітарний штаб із приміщення навчального закладу переїхав до будинку культури. Тож ми попрямували туди.

На базі міського будинку культури працює один із гуманітарних штабів, де видають одяг і побутову хімію. Коли ми туди прийшли, побачили також пакети із продуктовими наборами. Допомогу саме отримувала Ірина. У квітні вона приїхала до нашого міста з Краматорська, що на Донеччині. Ми запитали жінку, чи можна подивитися, що входить до продуктового набору?

— Будь ласка, — каже Ірина і розгортає пакет. — У Вінниці дають зараз точно такий самий. Єдина різниця, що у них фрукти та овочі. Коли що є.

У пакеті, який видали Ірині в гуманітарному штабі, упаковка солодких сухариків з родзинками, чотири види крупи (булгур, суміш вівсяних пластівців, пшенична, рис), чорний чай, арахіс, борщова заправка, три консерви (куряча і свиняча тушонка, кілька в томаті), кілограм макаронів, лимон, батончик з горішками, цукрова пудра, пачка борошна, згущене молоко та упаковка цукру. На дні пакета листівка від «World Central Kitchen» — організації, яка надала допомогу. Запитуємо в Ірини, чи однакові продуктові набори дають щомісяця?

— Практично однакові давали раніше, — відповідає жінка. — Там було три види крупи, декілька консерв, якісь ласощі — коли печиво, коли щось інше, час від часу хімія. Коротше кажучи, хто хоче, той дістане. Допомога нормальна, просто в різних місцях.

— Вам її вистачає?

— Звісно, вистачає, — каже Ірина.

— Скільки ви отримуєте продуктивних пакетів у міському штабі?

— Я з двома дітьми отримую два пакети, — відповідає жінка. — У мене ще троє пенсіонерів, вони з різних сімей, вони ще два пакети отримують. І це ж не єдиний гуманітарний штаб у місті. Є в церкві, є біля «Ощадбанку».

КОРОТКО

Чергова партія допомоги

■ 23 серпня Міжрегіональний координаційний гуманітарний штаб відправив до Козятинської громади чергову партію допомоги. До складу гуманітарного вантажу входять олія та тушковане м'ясо, раніше було отримано кукурудзяну крупу, цукор та борошно. Як повідомляє козятинський міський голова Тетяна Єрмолаєва, найближчими днями допомога буде розподілена волонтерами між тими, хто її потребує і кожен зможе її отримати у гуманітарних штабах отримання допомоги.

«Від імені усієї Козятинської громади висловлюю вдячність координаторам та волонтерам Міжрегіонального координаційного гуманітарного штабу за системну допомогу в непростий час!» — пише очільниця міста.

У свою чергу Тетяна Єрмолаєва нагадала, що Міжрегіональний координаційний гуманітарний штаб було створено у перші тижні повномасштабної російської агресії за ініціативою Вінницького міського голови Сергія Моргунова, голови Вінницької обласної

ради В'ячеслава Соколового, а очолив новостворену структуру Володимир Гройсман. Метою діяльності Штабу є організація допомоги внутрішньо переселеним особам, допомога оборонцям України, а також сприяння відновленню економічного потенціалу нашої держави.

Змагалися шахісти

■ У суботу, 20 серпня, у Козятинському центрі дитячої та юнацької творчості відбувся шаховий турнір серед дорослих та юних шахістів-розрядників Козятини з нагоди Дня Незалежності України.

Як йдеться на сторінці у фейсбуку «Спортивна Козятинщина», у змаганні взяли участь 9 гравців: 3 дорослих і 6 юних шахістів. Турнір проводився за швейцарською системою у 8 турів. Контроль часу — 10 хвилин + 5 секунд кожному учаснику на партію.

Перше місце завоював ветеран Володимир Загорчевний. Друге місце виборов КМС Олександр Іонов. Третє місце здобув юний чемпіон Михайло Співаченко. Призерами серед юнаків стали Владислав Нароцький, Андрій Омельчук і Олександр Хомюк.

«Переможці змагання отримали медалі від Козятинського відділу фізичної культури і спорту, всі учасники — солодоші від Козятинської шахової федерації. Нагороджував призерів Юрій Ставнійчук».

«Стараємося охопити всіх людей»

За коментарем ми звернулися до Інни Наумової, керівника гуманітарного штабу при міському будинку культури.

— Пункт видачі продуктів був на території школи №2, але зараз починається навчальний рік, зрозуміло, що його треба було перенаправити в інше місце, — каже Інна Наумова. — Поки що розфасовані гуманітарні набори завезені до міського будинку культури. Сьогодні має заїхати знову наступна партія гуманітарної допомоги. Хто ще не отримував, може звертатися. Можливо, є переселенці, які тільки зараз до нас приїхали, адже в рамках проведення заходів по збереженню життя люди постійно виїжджають на ті території України, де немає активних бойових дій. Із продуктовими наборами допомагають різні організації. Щоправда, чіткого графіка, коли надходить допомога, немає. Але заявки формують регуляр-

но, аби щомісяця забезпечити внутрішньо переміщених осіб допомогою.

— Зараз у будинок культури заїхала гуманітарна допомога, там великий набір, пакет до 15 кілограмів, — продовжує Наумова. — Стараємося охопити всіх людей. Все, що у нас є, роздаємо. Буває так, що допомога надходить у невеликій кількості. Якось нам заїхала допомога від Організації Об'єднаних Націй, там було всього 12 наборів посуду. Ми на свій страх і ризик роздали, кому каструлю, кому пательню, щоб охопити максимальну кількість людей. Але заявка була складена, заїхала гуманітарна допомога і сім'ї отримали повний набір посуду на всю сім'ю. Вони ще залишилися у міському будинку культури, їх можна отримати. Там завжди чергують працівники управління соціальної політики. Люди звертаються, тільки треба мати при собі довідку переселенця.

ПІД ПІСКАМИ ЗАГИНУВ НАШ ЗЕМЛЯК ОЛЕГ СЛОБОДЯНИК

Втрата ■ Страшна звістка надійшла 16 серпня. В бою під Пісками загинув наш земляк Олег Слободяник. Він був із тих чоловіків, які боронять Україну за покликом серця. На роботі написав заяву на звільнення і пішов захищати нас з вами

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Народився Герой 16 квітня 1975 року. Навчаючись у школі № 6, що на Залізничному, проявив себе як добрий товариш, на якого можна покластися.

Вивчившись на столяра, працював за професією у Козятинській центральній лікарні.

Коли ворог прийшов на нашу землю, в середині квітня він залишив роботу, люблячу дружину та 10-річного сина і пішов добровольцем захищати українську землю. Більше двох місяців Олег проходив навчання на військовому полігоні, а 3 серпня був зарохований в мотопіхотне відділення. Під час виконання бойового завдання під селом Піски Донецької області 7-го серпня 2022 року Олег Слободяник загинув.

До будинку, де до війни проживав Герой, його прийшли провести в останню дорогу родичі, друзі, знайомі колеги по роботі і ті, хто не знав Олега при житті.

Службу Божу за загибим Героєм проводили священники Православної церкви України протоієреї Роман Масира та Василь Влізло.

Козятинчани створили загиблогому воїну живий коридор і траурна процесія від будинку Героя рушила на площу нашого міста.

Площа зустріла загиблогого воїна мелодією «Пливе кача» і всі, хто прийшов провести Олега в останню дорогу, опустили на коліна.

Мітинг-реквієм відкрила на-

чалник відділу культури міської ради Світлана Рибінська.

— Триває шостий місяць повномасштабної війни. Шостий місяць героїчного опору України російській навалі. На кожній ділянці лінії оборони кожен підрозділ і кожен воїн стали стіною до російського чудовиська. Наші воїни роблять все можливе і неможливе для стримування ворожого наступу.

Однак знову страшна звіст-

В середині квітня Олег залишив роботу, люблячу дружину та 10-річного сина і пішов добровольцем захищати нашу землю

ка обпікає болем наші серця. В бою за Незалежність України з російським окупантом загинув наш земляк. Ці виродки забрали ще одне українське життя і додали ще одну краплю ненависті до їхньої країни. І сьогодні ми зібралися, щоб провести в останню путь патріота своєї держави, люблячого чоловіка, найкращого батька та захисника Вітчизни Героя України Олега Слободяника, — сказала Світлана Рибінська і передала слово святим отцям. Заупокійну молитву провели настоятель храму Пророка Святого Іллі отець Роман та настоятель храму Покрови Пресвятої Богородиці отець Василь.

Рідні прощаються з загибим воїном на Алеї слави міського кладовища

Після служби Божої на мітингу виступили міський голова Тетяна Єрмалаєва та директор школи, в якій навчався Олег Слободяник, Микола Синюшко. Вони нагадали присутнім, яким був наш земляк при житті і висловили співчуття родині загиблого воїна.

На площі знов зазвучала «Пливе кача» і козятинчани стали віддавати шану загиблогому воїну, опустившись на коліна. Впало у вічі те, що на коліна ставали й ті, кому це важко було робити через вік та хвороби суглобів.

Після прощання з Героєм України на площі траурна процесія взяла курс до Алеї Слави міського кладовища. Біля місця поховання заупокійну молитву провів отець Роман, а від побратимів Героя України прогрімів військовий салют.

Від побратимів Героя України прогрімів військовий салют

Важкі втрати у Глуховецькій громаді: на війні загинули Герої Денис Куліков та Григорій Ніколайчук

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Захищаючи Україну від російських окупантів, загинули двоє жителів Глуховецької громади — 36-річний мешканець Жежелева Денис Куліков та 27-річний мешканець Бродецького — Григорій Ніколайчук.

Сумну звістку повідомила Глуховецька територіальна громада

Денис Олександрович Куліков, 04.04.1986 року народження. Народився в Одеській області Татарбунарського р-ну с. Маразліївка. Близько 15 років тому з батьками оселились у селі Жежелів. Після закінчення школи працював в м. Київ, де створив сім'ю, разом із дружиною Наталею росли донечок Катрусу та Маргаритку. На початку війни вступив у ряди добровольців в Київську десантно-штурмову бригаду.

З Героєм попрощалися у вівторок, 23 серпня. В день поховання загиблого

захисника в Глуховецькій громаді оголосили День жалоби.

Григорій Валерійович Ніколайчук, 13.10.1994 року народження. Народився і виріс в смт Бродецьке. Навчався в Бродецькій СЗШ I–III ступенів. У 2009 році закінчив 9 класів і вступив у Бердичівський машинобудівний коледж. Після закінчення коледжу навчався в Тернопільському національному економічному університеті за спеціальністю «Програмування». В 2015 році вступив до лав Нацгвардії України. На наступний день повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України одружився з коханою Вікторією. 26 лютого вступив у ряди добровольців.

На День Незалежності України, 24 серпня, у Бродецькому відбувся чин похорону нашого земляка, відважного Героя. Згідно з розпорядженням селищного голови 24 серпня на території Глуховецької територіальної громади оголосили Днем жалоби за загибим.

Денису Кулікову було 36 років

Григорію Ніколайчуку — 27

ГРОМАДА ПРОЩАЛАСЯ ІЗ СЕРГІЄМ БОНДАРЄВСЬКИМ

Втрата ■ В дитинстві Сергій мріяв бути художником, але став кваліфікованим залізничником. Він працював майстром колісного цеху так, що з ним радились столичні спеціалісти. Був добрим чоловіком та найкращим батьком для своїх доньок

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Народився Сергій Бондаревський 13 липня 1984 року в сім'ї залізничників. В ранньому віці у нього проявився талант до малювання. Шкільну освіту здобув у школі № 1 і, як згадують свого учня вчителі, він добре навчався і мав «золоті» руки.

Після школи, яку Сергій закінчив в 2001 році, він пішов працювати на залізницю слюсарем по ремонту вантажних вагонів. Коли юнакові виповнилося 18 — був призваний до лав ЗСУ. Проходив строкову службу у місті Чернігові. Після служби в армії, працюючи на виробництві, став студентом Київського університету залізничного транспорту.

Працював за спеціальністю майстром колісного цеху в нашому вагонному депо.

Коли загарбник вдерся на нашу землю, сержант Бондаревський був призваний до лав ЗСУ на посаду командира 1-го відділення роти контрдиверсійної боротьби військової частини А-7053.

Другого серпня 2022 року в селі Новопавлівка Баштанського району Миколаївської області обірвався життєвий шлях Сергія.

Він був розумним і чуйним сином, сильним і мудрим чоловіком, люблячим батьком та справедливим братом і зятем. У нього залишилися дружина Олена та дві доньки школярка початкових класів Олександра та чотирирічна Аліса.

Біля будинку матері Героя 18 серпня зібралися рідні і родичі воїна, друзі, колеги по роботі і ті, хто не знав Сергія при житті та прийшов тому, що такі як Сер-

гій воюють за нас, забезпечуючи нам спокій. Віддавши шану воїну біля батьківського дому траурна процесія рушила на центральну площу міста. Традиційно зазвучала «Пливе кача» і всі присутні на площі опустились на коліна.

Мітинг-реквієм відкрила заступник директора міського будинку культури Лариса Ромасько. У вступному слові вона сказала:

— Шановна громадо, Україна веде масштабну війну за своє виживання проти режиму путіна та його армії. Ця війна стала найкривавішою та найжорстокішою на європейському континенті, в якій український народ пла-

«Сергій був хлопцем, з яким можна було сміливо йти у розвідку. Таких, як Сергій є небагато. Дуже боляче втрачати такого друга»

тить надвисоку ціну. Ця клята війна знову відгукнулася лихою звісткою у нашій громаді і ми всі зібралися, щоб провести в останню путь сина, брата, батька, сміливого захисника України Сергія Бондаревського, — закінчивши промову, Лариса Ромасько передала слово священнику ПЦУ отцю Василю Влізлю.

Після заупокійної молитви слова підтримки родині воїна висловила міський голова Тетяна Єрмалаєва.

Після виступу очільниці міста, із захисником України стала прощатися громада. Без болю в душі не можна було дивитися на дружину воїна Олену. Вона,

Прощання з Героєм України на площі

виплакавши всі сльози за коханим чоловіком, раз-по-раз підходила до труни батька її доньок і обнімала руками закриту домовину.

Знов зазвучала «Пливе кача» і траурна процесія взяла курс до села Козятин.

Поховали Героя України на Алеї Слави сільського кладовища.

Вже після поховання нам розповіли, яким знали Сергія двоє його друзів Андрій і Олександр.

— Він був справедливим і дуже розумним. Він працював майстром колісного цеху так, що з ним радились столичні спеціалісти-залізничники. Він їм називав сторінку видання, де вони могли знайти відповідь на поставлене питання, — каже Андрій, який прийшов у відпустку додому з Півдня, де боронить нас з вами.

— Це правда, Сергій був тим хлопцем, з яким можна було сміливо йти у розвідку. Таких, як Сергій є небагато. Дуже боляче втрачати такого друга, — каже залізничник Олександр.

Громада зустріла Героя України під мелодію «Пливе кача»

Героя Віктора Чернюка посмертно відзначили державною нагородою «Захиснику Вітчизни»

10 серпня військові однієї із частин Вінницького гарнізону відвідали матір загиблого воїна Віктора Миколайовича Чернюка, що проживав у місті Козятин.

Про це повідомляє Тетяна Єрмалаєва — козятинський міський голова.

За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України та вірність військовій присязі Віктора відзначили державною нагородою «Захиснику Вітчизни», на жаль, посмертно.

«Вітя дійсно був відданий сво-

їй сім'ї та своїй державі! І всім чоловікам, які захищають нашу країну — низький уклін та пошана! Всім, хто загинув, захищаючи свої домівки — Царство небесне!» — говорить дружина Віктора.

Товариші казали про нього як про людину-позитив, людину, яка заряджала енергією. Він завжди заспокоював: «Все буде добре! Тримаємося!»

Нагадаємо, Віктор загинув внаслідок ворожого авіаційного удару 6 березня близько 13.15 на території аеропорту «Вінниця» під час несення варті на бойовому посту.

«МАЄМО ПОЗБУТИСЯ КОЛОНІАЛЬНОГО МИНУЛОГО»

На часі ■ Дискусія довкола перейменування вулиць і провулків Козятинської громади триває. Поки вирішення цього питання ще не дійшло до логічного кінця, ми продовжуємо збирати думки представників робочої групи, яка займається вивченням процесу перейменування. Цього разу поспілкувалися із вчителем історії Олександром Титарчуком

ОЛЕНА УДВУД

У минулому номері газети «RIA-Козятин» ми публікували позицію Віктора Добровольського з приводу перейменування вулиць і провулків. Він — вчитель історії, член робочої групи з питань заборони використання комуністичної та націонал-соціалістичної (нацистської) символіки, перейменування вулиць, провулків, тупиків, скверів, парків на території Козятинської міської територіальної громади. Цього разу публікуємо інтерв'ю із ще одним вчителем історії, який також входить до робочої

групи — Олександром Титарчуком.

Які вулиці, на вашу думку, стовідсотково варто перейменувати?

— Ті, які стосуються російських і радянських функціонерів, військових, культурних діячів-українофобів.

Чи вносили ви на засідання свої пропозиції стосовно тих вулиць, які треба перейменувати?

— Рішення приймалися колегіально, але безумовно погоджуюся з основним масивом перейменувань.

Чому нам важливо перейменувати вулиці?

— Ми маємо позбутися російсь-

У списку топонімів, які планують перейменувати — вулиця 8 Березня. Названа на честь свята, яке ми почали святкувати в часи Радянського Союзу

сько-радянського колоніального минулого. За тридцять років Незалежності ми не спромоглися на це. Минуле не є цінним саме по собі. Цінності творять люди, героїзують те, що має цінність. Тому те, що героїзоване, вважається цінним. Тому виникає потреба робити переоцінку історії. Адаже якщо не відмовитися від іс-

торії (цінностей), написаної окупантами й колонізаторами, тоді в жодному разі не можна вести мову про економічне та духовне звільнення. Стосовно України, то її політична емансипація кінця ХХ століття не мала паралельного культурного виміру. Така ситуація вимагає від сучасних українців завершити справу беззастережної відмови від нав'язаних ідентичностей. Таким втіленням має стати деколонізація України, яка у колосальній мірі зводиться до дерусифікації.

У списку вулиць на перейменування багато тих, які стосуються періоду Другої світової війни. На вашу думку, їх всі треба міняти, чи деякі можна залишити?

— У назвах вулиць, які стосуються Другої світової війни, представлено лише радянський погляд на минуле України. Вони героїзують повторну окупацію України більшовиками.

Чи не найбільший ажіотаж довкола перейменування вулиць і провулків, названих на честь Сербіна і Кондрацького. Що ви думаєте з цього приводу?

— Вважаю, що в контексті деколонізації України від цих

назв варто було б відмовитися. Однак якщо окремі члени громади не готові до цього, варто провести відкриту дискусію. Наразі, як на мене, це не найбільш принципові прізвища.

Які ваші пропозиції стосовно нових назв вулиць?

— Є три ідеї з цього приводу. У першу чергу — це імена борців за свободу і незалежність України. Такі назви матимуть виховний ефект для молодшої генерації. Друга ідея — постаті місцевого значення, визначні вихідці з нашого краю, земляки-Герої війни проти російської федерації (2014–2022 років). Третій варіант — старі назви. Безумовно, варто прислухатися до пропозицій, що надходять від жителів вулиць.

Чому нам варто перейменувати вулиці, названі на честь російських і радянських діячів?

— Ми маємо утверджувати й увічнювати власну автентичність, а не нав'язану нам окупантами. Це стане запорукою перемоги у нинішній війні та створить можливості для запобігання загарбницьким прагненням сусідів.

«Культура — інший вимір політики»

Олександр Титарчук каже, що колонізація України росією відбувалася паралельно на кількох напрямках. Перш за все, у сфері економіки. Економічна колонізація стартувала ще у 17 столітті і нових обертів набрала в другій половині 19-го, коли почалася капіталістична індустріалізація.

— У той час підросійські українські землі було перетворено на розвинену колонію, — пояснює Титарчук. — Імперський колоніалізм проявлявся не лише в матеріальній експлуатації, але й у практиці поселення російських робітників в українських містах як колоністів. Вони були соціальною базою новітнього російського колоніалізму.

В подальшому це заклало підвалини спотвореної урбанізації, яка полягала в етнічній диспропорції міського населення на користь росіян, тотальній культурній та ідеологічній русифікації.

Культурна русифікація полягала в заохоченні мови і культури росії. Людям нав'язували думку, що російська культура елітарна, модна, престижна і залучення до неї відкриває нові перспективи.

— Успішність часто асоціювалася з виїздом до міста і засвоєнням міської (російської) культури, — каже Олександр Титарчук. — Тому урбанізація в Україні означала переважно русифікацію. До цього додавалося постійне відчуття

сорому за свою «малокультурність», провінційність, неповноцінність. Зрозуміло, що в такому розрізі мова — тавро або ознака нелояльності. Нинішні розмови про існування іншої (справжньої, непутінської) Росії — це лише спроба зберегти статус метрополії для чинних і колишніх колонізованих територій. Елементи культури (література, мистецтво, музика), які сприяють просуванню імперських цінностей та поглядів, є безпосередньо залученими до постійної реконізації. Культура — інший вимір політики. Тому сутність деколонізації полягає у відмові від імперського погляду на цінності.

«Поясність про безпечні шляхи»: козятинська поліція звернулася до батьків школярів

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Начальник відділення поліції № 2 Хмельницького районного відділу поліції ГУНП у Вінницькій області полковник поліції Роман Андрушак звернувся до учасників дорожнього руху.

Перш за все, це стосується батьків школярів.

— Шановні громадяни та в першу чергу батьки дітей, які будуть відвідувати навчальні заклади та в час поза навчанням. Я, як керівник відділення поліції, звертаюся до вас з великим проханням

довести до дітей вимоги правил дорожнього руху та при супроводженні пояснювати безпечні шляхи, межі безпечного руху через проїзну частину та поза нею.

Роман Андрушак рекомендує в темну пору доби до одягу застосовувати світловідбиваючі еле-

менти. Не забувати, що в країні воєнний стан.

— Прошу вас ознайомити дітей з інформацією стосовно небезпечки підйому підозрілих предметів, що можуть вибухати, — наголошує полковник поліції. — Про вище вказане в мережі Інтернет

навні змістовні відео та текстові матеріали, з якими ви можете ознайомити дітей.

Крім того, слід попередити дітей, що не потрібно довіряти стороннім особам та йти з ними або брати від них солодощі чи інше запропоноване.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серії ХМ №1068-426 ПР від 30.06.2020 р.

Видавець ТОВ "Видавництво "РІА" адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а

Засновник:

ТОВ "Редакція газети "РІА КОЗЯТИН"

Ця газета надрукована на папері, що наданий нам в якості гуманітарної допомоги та за підтримки компанії: АНПВУ, WAN-IFRA, Agora, Norske Skog, БО "УСЛ" та Kinstellar.

Адреса редакції:

м. Козятин, вул. Незалежності, 39
Поштамп, вхід з двору, 2 поверх
Тел. 063-66-20-675

Регіональний видавець:

Євгеній Білоус 067-687-89-40

mail: evgeniy.belous@gmail.com

Редактор:

Наталія Піскунічева 063-738-63-10

Газета є членом Всесвітньої Асоціації Новинних Медіа WAN-IFRA

Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів

Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів.

Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією

Інформація для публікацій надається інформаційним агентством ТОВ "Видавництво "РІА"; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 91531

Вимагайте передплату в будь-якому відділенні зв'язку м. Козятин та району

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", 21100, м. Вінниця, вул. Чехова, 12-а тел.: (0432) 55-63-97

Зам. наклад: 5000 прим.

Замовлення № 220326

ДРУГИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК: ДЛЯ ВОЇНІВ ЗІБРАЛИ 5300 ГРИВЕНЬ

Добра справа ■ Вдруге за це літо у Козятині відбувся благодійний ярмарок, на якому збирали кошти для ЗСУ. Захід приурочили до святкування Дня Незалежності. Гості власноруч робили патріотичні прикраси, смакували домашнім печивом, дивилися фільм і не тільки

ОЛЕНА УДВУД

Увечері в п'ятницю, 19 серпня, танцювальний майданчик у сквері перетворився на ярмаркову площу. Тут організували продаж виробів ручної роботи. На імпровізованих прилавках не лише сувеніри. Перша локація ліворуч від сцени — «Викупи печиво для воїна». Тут пропонують пряники у формі сердечок із патріотичним оформленням — із одного боку жовто-блакитна глазур і вишиванковий орнамент, з іншого — відтиск «Все буде Україна». За 50 гривень ви купуєте два смаколики. Один береже собі, один кладете в коробку. Те печиво, яке в коробці, передадуть військовим.

Запашні імбирні пряники спеціально до ярмарку напекла волонтерка Світлана Романова, яка разом із друзями виготовляє сухі борщі для наших захисників. Малеча не могла пройти повз яскравих смаколиків, тож довго чекати на перших покупців не довелося. Та придбати його могли не лише ті, хто зазирнув на ярмарок — частину печива понесли до парку і продавали перехожим.

За столиком поруч одна з улюблених забавок дітей — розмальовки. Наймолодші гості обрали собі аркуші паперу і міркують над тим, якого кольору взяти олівець. Ці малюнки разом із печивом також передадуть нашим захисникам.

КУПУВАЛИ ГОТОВІ І РОБИЛИ САМІ

На локації під номером три подруги Настя і Даша продають свої вироби з повітряного пластиліну.

— Скільки це коштує? — запитує у дівчат жінка.

— Це — 5 гривень, — відповідає Настя.

Жінка розраховується. А ми запитуємо дівчат, як вони роблять такі іграшки?

— Деякі складніші, деякі легші. Наприклад, змійка — дуже лег-

ко, — відповідає Настя і показує крихітну рожеву змійку. — Просто ковбаску скрутили, очки намалювали. Слоник складніший. Там хвостик, лапки, носик — окремі деталі. Сам пластилін поки не застиг, ліпиться сам до себе. Треба встигнути їх приклеїти, поки пластилін не висохнув.

Серед виробів, які пропонують дівчата, прикраси, мінііграшки, накладки на олівці. Ціна від 1 до 20 гривень.

За столиком навпроти Анжела Іванцова та Світлана Гуменюк із Центру дитячої та юнацької творчості проводять майстер-клас. Перед ними акуратно розкладені фурнітура, намистини, жовто-блакитні стрічки, штучні квіти з листочками. Підходять два хлопчики.

— Дивіться, у нас є зворотна

Умова організаторів — пожертвувати на ЗСУ 50% від виручки. Але зазвичай учасники ярмарку віддають на благодійність усі кошти

сторона. Ми будемо наносити клей, а ви будете просто фіксувати й тримати, — пояснює Анжела і бере до рук клей-пістолет. Спершу майстриня покриває клеєм основу, на якій кріпиться застібка. Дає в руки хлопцям і каже: — Накладаємо її на стрічку і пальчиками тут фіксуємо.

Потім Анжела перевертає стрічку лицьовою стороною догори, а хлопці по черзі приклеюють штучні листочки, намистини й на верх — ромашку. Менше, ніж за одну хвилину патріотична брошка готова.

— Все, хлопці, носіть здорові, — каже майстриня.

«КРОПІТКА РОБОТА, АЛЕ ВОНО ТОГО ВАРТЕ»

Праворуч від столика, за яким проводять майстер-клас, Олена

ДОМівці продавали свої вироби ручної роботи. Тут і мило, і серветниці з брусків деревини, і картини з кісточок від ягід

Тетяна і маленька Емма. Молода мама завітала на ярмарок з донечкою

Олена Заїчко завітала на ярмарок зі своїми хендмейд листівками і конвертами. Виготовляє їх із крафтового картону

Заїчко продає хендмейд конверти і вітальні листівки. Захопилася цією справою чотири роки тому.

— Я купила в магазині картон і не знала, що з ним робити, — розповідає дівчина. — Мій майбутній чоловік каже: «Роби мені конверти для CD-дисків». Я зробила і потім його замовниця побачила цей конверт і попросила конверт на весілля. Я його продала і якось воно закрутилося. Спочатку по друзях вони пішли, а зараз вже в інші країни розповсюджую.

Основа для такої листівки — невибілений картон, який виготовляють з макулатури. Для декору Олена використовує дизайнерський папір, фоаміран, фарби, спреї, тичинки та мереживо. Така краса коштує від 15 до 155 гривень.

— Найдорожча ось ця, — показує майстриня конверт, весь покритий квітами з фоамірану. — Вони всі зроблені вручну. Виготовила його за два вечори. Приходила з роботи, спочатку квітів нарабила, потім розмалювала і вже приклеїла.

— Як працювати з фоаміраном? — запитуємо дівчину.

— Це звичайний лист як резина, — відповідає Олена. — Я його пропускаю через спеціальну машинку і виходить фігурний листочок. Потім кладу на праску, він видувається і треба швиденько надати йому форми, поки він не застиг, за допомогою підручних засобів. У мене мочалка звичайна. Поки він застигає, я роблю інші квіточки і потім всі склеюю. Це кропітка робота, але воно того варте.

Окрім листівок і конвертів є ще віночки ручної роботи. Звичайні дерев'яні п'яльця Олена прикрасила квітами і листочками і перетворила на оригінальну прикрасу для дому. Один віночок звичайний, інший можна використовувати як нічник — окрім декору на ньому є ще гірлянда.

— Купляли вже щось у вас? — запитуємо дівчину.

— Так, купили три листівки і дали просто так 100 гривень, — відповідає майстриня.

До благодійного ярмарку наша співрозмовниця долучається вперше.

— Коли почалося вторгнення, я робила також листівки і зі знайомою ми їх розповсюджували

по акції — хто скільки дасть, — каже Олена. — Ми виручили три тисячі гривень. Ці гроші ми переводили на ЗСУ, для наших тероборонівців на той час. І сьогодні я вирішила прийти, щоб допомогти цим хлопцям, усім, що в мене є.

ОРИГІНАЛЬНІ КАРТИНИ

Ще одна локація на ярмарку — вироби від благодійної організації «Козятинське районне громадське товариство батьків інвалідів «ДОМ». Тут хендмейд мило, магніти, брелки, серветниці й підставки під гарячий посуд з брусків дерева, ключиці. Словом, не лише сувеніри, а й предмети домашнього вжитку.

— Це прості магніти, ми їх не робили, а замовили на кошти, які заробили, — показує Людмила Кирилюк, представниця організації. — А ці виготовлені власноруч. Тут дерев'яна основа. Ми її шліфуємо, потім фотографії клеїмо, потім приклеюємо магнітики і тоді лакуємо. На магнітах знакові споруди Козятини — вокзал, вежа, ресторан «Імператор», музей. Брелки наші хлопці теж самі випалюють.

Ще ДОМівці роблять незвичні картини із кісточок ягід. Кісточки повністю очищують і висушують, вирізають основу з ДВП, обирають малюнок і за ним створюють дизайн. Потім це все оформляється рамою. І якщо магніти, брелки та серветниці — це колективна робота, над якою працює декілька людей, то картина з кісточок у кожного своя.

Дивилися кіно просто неба

Гості, які завітали на ярмарок, не лише купували собі оригінальні речі, а й розважалися. О 18.30 в клітці організували показ кіно. Дивилися фільм «Персонаж».

— Це молодіжна кінокомедія, в якій розповідається про молодь, яка захоплюється віртуальними іграми, — каже Людмила Кудимець, співорганізаторка акції. — Але в кінці фільму все стає на свої місця, головний герой каже, що в реальному світі жити складніше, але краще.

Благодійний ярмарок організува-

ла молодіжна рада Козятинської громади. Його мета — зібрати кошти на потреби для захисників із нашого міста.

— Зараз до Дня Незалежності триває збір коштів на машину, на каремати, постійно є якась потреба, — розповідає Анастасія Поліщук, PR-менеджер молодіжної ради. — Цим займається волонтер Ольга Шостак. Є номер її картки, хто може, дає готівку, кому не зручно — скидає відразу на картку.

Умова організаторів — пожертвувати на ЗСУ щонайменше 50% від

виручки. Решту за бажанням учасники могли залишити собі. Втім Анастасія каже, що зазвичай ті, хто долучається до ярмарку, усі кошти з продажу віддають на благодійність. Як зробив Назар М'ялук — під час ярмарку хлопчик продав екосумки, які пошила його мама Олена, і всі кошти з продажу передав нашим військовим. Спільними зусиллями вдалося зібрати 5300 гривень. Ці кошти молодіжна рада Козятинської територіальної громади перерахувала на картку волонтерки Ольги Шостак.

Не там сховали. Ящик від апаратури сигналізації люди сприйняли за контейнер для сміття

Ремонт дороги в умовах тривалих дощів

Щось пішло не так. Водовідведення на вулиці Довженка

ДОРОГИ, БЕЗЛАД НА ТРОТУАРІ ТА СНІКЕРС, ЗІРКА І ДЕРЕЗУЛЯ

Козятин у фото ■ Періодично ми об'їжджаємо наше місто в пошуках цікавих фото. Цього разу під приціл камер потрапили відремонтовані і не відремонтовані дороги, тротуар від міської ради на вулиці Джерельній, школярі, що закривали купальний сезон, каркас, що погано замаскували залізничники, та багато чого іншого

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Більше двох тижнів на дорогах села Козятина трудилися дорожники. Від громади в цей час на гарячу лінію нашого видання поступали скарги про незадовільний стан ямкового ремонту вулиці Центральної. Ми розуміли занепокоєність людей та виходили з того, що дорожня служба ще не завершила ремонтні роботи на тих ділянках, на які скаржились козятинчани. Тепер, коли дорожники завершили ремонт, можна сказати, що наші земляки таки мали рацію.

Якщо від клубного ставка до переїзду через колії на Залізничне водії мають можливість проїхатись з вітерцем, то на вулиці Центральної залатали ями тільки до магазину «Кошки». Дивує те, що ділянку з найгіршою дорогою дорожники залишили. Залатали декілька ям на повороті до греблі ставка та з обох сторін залізничного переїзду, що на Іванківці. Заклали біля переїзду асфальт, щоб зрівняти дорожній настил з бетонними плитами переїзду. За переїздом і в Іванківцях дорогу не ремонтували, що також дивує.

До позитиву можна віднести

поточний ремонт дороги на «рубаному шляху». Правда, дорожні будівельники пройшли тільки половину запланованої дистанції, а водії на відремонтованій ділянці дороги вже своїми залізними кінцями літають під сотню і більше.

До негативу можна віднести ділянку дороги державного значення Козятин-Білопілля. На ній вже декілька раз робили розмітку. Краї дорожніх вибоїв розфарбовували спочатку в зелений колір, тепер у жовтий. Тільки до ремонту дороги справа не доходить. Хочеться вірити, що ями на дорозі у якийсь інший колір вже не фарбуватимуть, а закладуть їх свіжим асфальтом.

Коли ми їхали вулицею Джерельною, нам назустріч потрапив мешканець посольства і, не зупиняючись на своєму двоколісному, запитав:

— Як вам тротуар від Єрмолаєвої?

— То не від міського голови, а від «Чистого міста», — запевнили ми козятинчанина.

Справа в тому, що минулого року наші комунальники на вулиці Джерельній вирізали біля узбіччя дороги порослі і підчищали гілки дерев. Все те «добро»

Молодіжна рада Глуховецької селищної ради працює над проектом до Дня Незалежності

мали завантажити на транспорт, тільки так були зайняті роботою, що за купи хмизу на узбіччі дороги чи забулися, чи чекали, поки вляжеться каміння, якого навігортали вони, коли розширювали зеленим трактором узбіччя. Та, мабуть, побачили, що натворили, та подалі від гріха поїхали на вулицю Матросова.

В цьому році вирішили зробити благородну справу — обкосити узбіччя дороги від бур'янів. Тільки косарка, зрізаючи зарослі трави і бур'яну, знайшла на узбіччі минулорічну халтуру. Косарка вправно зрізала зелені порослі та в більшості випадків занурювалася в купи гілля чи гребені баласту та каміння, зробивши на узбіччі дороги суміш із гілля, каміння і трави.

Ще один майже анекдот трапився у лісосмузі біля залізничних колій. Там служба сигналізації замінювала старе обладнання

на нове. Старе бетонне укриття електроніки замінили на металеві, а бетонну конструкцію тимчасово сховали від зайвих очей у лісосмузі. Нічого поганого з майном сигналістів поки не сталося. Деякі підприємливі люди сприйняли його за контейнер для сміття. Поки здоровий глузд переміг і сміття той добродій викинув поруч із бетонною конструкцією. Тільки не всі розберуться, що бетонна споруда перебуває в стані очікування іншого місця служби.

Іноді люди звертаються до нас не за адресою. Запитують, коли вони дочекаються, що в краях козятинчан буде текти чиста вода, а на вулицях міста буде водовідведення і не буде на дорозі калюж?

Коли ми були на перевірці дороги біля колгоспного ставка, троє школярів так розігрілися на сонці, що вирішили закрити купальний сезон після свята Іллі.

Позитив ми знайшли в будинку культури Глуховецької селищної ради. Там молодіжна рада малювала проект святкування до Дня Незалежності. Тільки, на жаль, їхнє бажання зробити громаді свято розтоптав бункерний дід. Святковий захід, який готувала молодіжна рада, відмінили.

Ще раз побували на клубному ставку. Там двоє рибалок змагалися один з одним, хто впіймає більшого канадського сомика. На час нашого візиту у них була ніч, обоє мали по 6 сомиків, майже однакових розмірів. Рибалкам-любителям ми побажали вдалого улову, а самі поїхали в пошуках інших цікавих фото.

Позитив дня ми знайшли в районі Білої Казарми. Богдан і Настя люблять годувати з рук своїх домашніх улюбленців козлика Снікєрс, кізку Зірку та Дерезулю. На цьому ми й завершили нашу прогулянку.

Найкращий відпочинок — це коли риба клює. А сомикі клюють на все

Вулиця Центральна. Найглибші ями дорожники чомусь оминули і з ремонтом дороги далі пішли

Цапок Снікєрс та коза Зірка улюбленці дітей

ЙОД ВІД РАДІАЦІЇ НЕ РЯТУЄ! ТО НАВІЩО ЙОГО ПРИЙМАТИ?

Це варто знати! ■ Коли, кому і скільки приймати йодовмісні препарати у разі аварії на АЕС чи застосуванні рф ядерної зброї? Які наслідки передозування? Як замаскувати специфічний смак йоду, даючи діткам? І чи можна убезпечити своїх домашніх тварин? Все, що треба знати про йод, розказав доцент кафедри ендокринології Вінницького медуніверситету Анатолій Паламарчук

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК

Загроза аварій та вибухів на найбільшій атомній електростанції Європи у Запоріжжі, через підлі обстріли та дії рашистів, нині непокоїть весь світ. Українці, які після аварії у Чорнобилі добре знають про страшні наслідки впливу радіації на здоров'я, стурбовані ще більше. Тому ще з початку повномасштабної війни рф почали масово скуповувати в аптеках препарати калію йодиду.

Та бездумно і ненормовано їх самостійно приймати «для профілактики наперед», як наголошує доцент кафедри ендокринології медуніверситету Анатолій Паламарчук, категорично не можна!

— Якщо, не дай Бог, станеться ядерна аварія, всі мають діяти лише за офіційною інформацією і вказівками влади, — говорить лікар. — Фахівці мають досвід, пов'язаний із катастрофами, які були у 1945 році у Хіросімі й Нагасакі, є досвід випробування ядерної зброї на атолі Бікіні й Маршаллових островах, а також безпосередньо наша країна пережила страшну аварію на ЧАЕС у 1986 році. У Чорнобилі була йодно-цезієва аварія, тобто пе-

реважно ніс небезпеку цезій і радіоактивний йод. Променева хвороба спіткала ліквідаторів і тих, хто був безпосередньо близько до АЕС. Населення ж інших регіонів зіткнулися здебільшого із проблемами щитовидної залози.

ЗАВДАННЯ — ЗАБЛОКУВАТИ РАДІОАКТИВНИЙ ЙОД

Основних шляхів опромінення щитовидки два. Радіоактивний йод може потрапити всередину при вдиханні (тому одразу після оголошення небезпеки потрібно герметично закрити всі вікна вдома і не перебувати на відкритому повітрі), а також внутрішньо — через їжу. Коли проходять радіоактивні опади, забруднюється довкілля і далі спрацьовує харчовий ланцюг: наприклад, корова з'їла траву, ми випили молоко — і процес запущено. Оскільки після ядерних катастроф вилловлена риба з відкритих водойм, овочі й фрукти з городу можуть бути заражені, споживати у такі моменти можна лише їжу, що до аварії була герметично закритою (консерви).

— Люди мають розуміти, що препарати йоду не захищають від радіації! Вони зовсім не мають впливу на цезій, стронцій чи інші

Вікова група	Кількість йоду, мг	Кількість йодиду калію (KI), мг	Кількість йодату калію (KIO3), мг	Таблетка йоду, 100 мг	Розчин Люголя водний, 6,5 мг йоду у краплі	Розчин Люголя з гліцерином, 1,3 мг йоду у краплі	5% спиртовий розчин йоду в 1 мл, або приблизно 2,5 мг у краплі
Діти та підлітки (старші 12 років)	100	130	170	1 табл.	16 крапель	80 крапель	40 крапель
Діти (3-12 років)	50	65	85	1/2 табл.	8 крапель	40 крапель	20 крапель
Новонароджені (від 1 місяця до 3 років)	25	32	42	1/4 табл.	4 краплі	20 крапель	10 крапель
Новонароджені	12,5	16	21	1/8 табл.	2 краплі	10 крапель	5 крапель

Анатолій Паламарчук застерігає від бездумного і ненормованого вживання таблеток із йодом. «Рішення, коли, кому і скільки приймати препарати калію йодиду, приймає не ОСББ, не бабуся, а місцева влада, яка має проінформувати населення про кожен крок», — каже він

небезпечні елементи. При ядерних катастрофах йодні препарати приймають не «від радіації», а для захисту щитовидної залози, аби попередити віддалені негативні результати у вигляді раку щитовидки, — звертає увагу Анатолій Паламарчук. — Все працює так: після катастрофи при великій

У тих, кому за 40, ризик розвитку раку щитовидної залози практично нульовий, тому приймати калію йодид не треба

кількості радіоактивного йоду, наш організм починає його жадібно поглинати, адже потребує йод для синтезу тиреоїдних гормонів і не розбирається — це хороший чи поганий йод. Відповідно — препарати йоду приймають, щоб блокувати йодопоглинальну функцію. Насичують щитовидну

залозу стабільним йодом, щоб радіоактивний йод, потрапляючи у щитоподібну, пройшов транзитом і вийшов з організму, не завдавши шкоди.

БЕЗ САМОДІЯЛЬНОСТІ! Про дози скаже влада

Як говорить лікар, у разі потреби оптимально прийняти одноразову дозу препарату йодиду калію за 6 годин до надходження радіоактивного йоду або протягом 30 хвилин від початку вдихання його аерозолів. Захисний ефект стартує через 30 хвилин після прийому на повний шлунок (коли є запас часу, краще саме після їжі прийняти) і через 5 хвилин після прийому таблетки з йодидом калію натщесерце (це варіант, коли потрібен терміновий захист).

Дозування йодиду калію чітко прописане для різних вікових груп: для новонароджених — 16 мг, для немовлят (від 1 місяця до 3 років) — 32 мг, для дітей від 3 до 12 років — 65 мг, для дітей старше 12 років і дорослих — 130 мг.

Лікар наголошує: прийом одноразовий! Цієї дози вистачає на 2 доби, а повторний прийом можливий тільки у разі оголошення такої потреби.

— Рішення, коли, кому і скільки приймати препарати калію йодиду, приймає не ОСББ, не бабуся, а місцеві органи виконавчої влади. На основі прогнозу радіоактивної обстановки, аналізу метеоумов та на підставі інформації, яку отримує від АЕС, МОЗ, ДСНС, місцева влада має проінформувати населення про кожен крок. Тут не може бути ніякої самодіяльності! Адже якщо, не дай Бог, щось трапиться на АЕС, не факт, що вже через годину радіація буде у Вінниці. Багато чого буде залежати від напрямку руху хмари радіоактивних речовин, які викинуті під час аварії на АЕС, характеру осадження, швидкості і напрямку вітру, вологості, температури, опадів — всі метеочинники будуть впливати. Згадайте: коли трапилася аварія на ЧАЕС, куди вітер подув? У першу чергу — на Білорусь і той Рудий ліс, де зараз рашки окопи рили. І лише потім, коли напрям вітру змінився, радіація

дійшла і до нас, — нагадує Анатолій Паламарчук. — Ще один приклад, що не завжди варто одразу бігти приймати йод — коли трапилася аварія на Фукусімі, коли перші ізотопи йоду зафіксували над США, там постало питання: приймати йод чи ні? І сказали: ні, тільки, якщо буде повідомлення. На щастя, та хмара, що йшла від Фукусіми у сторону США, благополучно осіла над океаном. Пройшло 90 днів (10 періодів напіврозпаду) і все — всі забули про радіоактивний йод. Тож повторюсь: потрібно уважно слухати сповіщення!

МАСКУВАННЯ СМАКУ ДЛЯ ДІТЕЙ І РИЗИКИ ДЛЯ ТИХ, КОМУ ЗА 40

Серед вікових категорій перші, кому після аварій і сповіщення терміново потрібно починати йодну профілактику: новонароджені, немовлята, діти, підлітки до 18 років, вагітні та жінки, що годують груддю.

— Даючи діткам, таблетки з йодом можна подрібнити і змішати з рідинами з невисоким вмістом жиру: молоком, шоколадним молоком, апельсиновим соком, солодкою газованою водою. А найкраще маскує смак калію йодиду — малиновий сироп, — ділиться інформацією Анатолій Паламарчук.

Дорослим же варто пам'ятати, що таблетки з йодом категорично несумісні з алкоголем, а для людей старше 40 років — не потрібні взагалі.

— Після 40 ризик розвитку раку щитовидної залози практично нульовий, тому приймати препарати калію йодиду не треба. Вони просто будуть зайві, а інколи — навіть можуть більше шкоди нанести. Якщо ще одноразовий прийом для старшої вікової групи допустимий, то від багаторазового точно треба утриматися, — зазначає лікар. — Існують також інші протипокази щодо призначення препаратів йоду: наявність захворювань щитоподібної залози (в першу чергу, підвищена функція — тиреотоксикоз), токсична аденома, фурункульоз, підвищена чутливість до йоду, герпетичний дерматит Дюринга, васкуліт, кропив'янка, туберкульоз.

Відповіді на ТОП-5 найпопулярніших запитань щодо йоду

— Для чого організму щодня потрібен йод?

— Йод — мікроелемент, який необхідний для нормального синтезу гормонів щитовидної залози, які беруть участь у регуляції психіки, нервової, серцево-судинної і кістково-м'язової систем, шлунково-кишкового тракту, репродуктивної функції і злагодженої роботи щитоподібної залози. На 94% йод ми отримуємо із продуктів рослинного і тваринного походження і лише 6% — з питної води і повітря. Загалом за все життя людина споживає 3–5 г йоду — менше чайної ложки. Групи ризику, кому в першу чергу треба слідкувати за споживанням достатньої кількості йоду: діти, підлітки, вагітні і жінки, які годують груддю. Норми щоденного споживання йоду у мирний час: для дітей від 0 до 6 років — 90 мкг, для дітей від 6 до 12 років — 120 мкг, для дітей старше 12 років і дорослих — 150 мкг, для вагітних і годуючих — 250 мкг. При ядерних катастрофах дозування у 1000 разів більші і вимірюються вже не у мікрограмах

(мкг), а в міліграмах (мг)! Завжди на це зважайте!

— Чи треба кожному проходити дослідження на йододефіцит?

— Ні, це марна витрата часу. Доведено дослідженнями, що вся територія України — йододефіцитна. Наша Вінницька область не виняток, відноситься до помірно вираженого йододефіциту. Нестача йоду спричинена тим, що у наших ґрунтах йод майже відсутній, типова для нас рослинна і тваринна їжа містить дуже мало йоду, ми мало їмо морську рибу і морепродукти й на додачу — нехтуємо найпростішим методом профілактики — за даними ЮНІСЕФ найменше серед усіх жителів Європи споживаємо йодовану сіль.

— Які йодовмісні продукти варто вживати?

— Це, в першу чергу, морська риба, — говорить Анатолій Паламарчук. — Але коли мене питають, у якій рибі найбільше йоду, я завжди кажу: у свіжій! Ті стейки, які нам привозять, з трьома шарами льоду і тричі переморожені,

сумніваюся, чи містять достатньо йоду. Так само як і свіжа червона риба, яку вилловили не в океані, а по-нашому — у рибгоспі. Білок, інші поживні речовини вона має, а от йоду мало. Також невелику кількість йоду можна отримати з капусти, салатів, шпинату.

— Чи дійсно не можна кип'ятити йодовану сіль?

— Колись сіль йодували йодидом калію й вона мала неприємний смак та запах. Таку сіль справді не можна було додавати у їжу вище 80 градусів, бо йод випаровувався. Та сьогодні сіль йодують йодатом калію — це стійка сполука. Сучасна йодована сіль не має смаку та запаху і її можна додавати за будь-якого температурного режиму.

— Чи треба давати йодні препарати домашнім тваринам у разі ядерних небезпек?

— Брати наші менші хворіють на багато тих самих хвороб, що і люди. Тож якщо дуже вже бажаєте захистити своїх улюбленців, при ядерних катастрофах можете дати їм дозування як новонародженій дитині.

«ДЛЯ ТАКОЇ ЗАСУХИ, ЯК ЦЬОГО ЛІТА, УРОЖАЙ НЕПОГАННИЙ»

Трударі ■ Проїжджаючи рубаним шляхом зустріли наших старих знайомих фермерів «Махаринецького агро». Вони бригадою в 15 осіб збирали картоплю на полі. Поки директор фермерського господарства воює на фронті, господарством керує Віталій Мельник. У нього й запитали, чим живе фермерське господарство в період воєнного стану?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Насамперед поцікавилися у аграрія, який урожай картоплі після такого посушливого літа?

— Картопля гірша від минулорічного врожаю та в мінусі фермерське господарство Бенедичука не буде, — каже пан Віталій. — Щось піде на корм худобі і птиці, відберемо із запасом картоплю на насіння, тому що на наступний рік плануємо збільшити площу під картоплю з трьох до шести гектарів. Залишиться ще й трохи картоплі продати. Щодо врожаю, то для такої засухи, як була цього літа, врожай навіть непоганий.

— Ми знаємо, що у вас є свинарник, а звідки у вас взялася худоба і птиця?

— Сьогодні і завтра ми ще будемо копати картоплю, а в неділю ми вам все покажемо, — каже заступник директора.

У неділю у нас була запланована поїздка в Глухівці. Але спортивно-патріотичний захід у Глухівцях перенесли на іншу дату, а ми, скориставшись запрошенням, поїхали в Махаринці.

Заступника директора фермерського господарства Віталія Мельника ми застали на фермі.

— Планували, що в неді-

лю завершимо збір картоплі та не впорались. Декілька рядків залишилось на понеділок, — сказав пан Віталій і повів показувати господарство.

Почалася наша екскурсія свинарником, корівником, птахофермою, амбаром кормів і сіновалом. Все перераховане було в одному приміщенні. Колись тут по обидва боки стояло рогате поголів'я.

— Сергій до війни планував створити городню бригаду і з

«Ми матимемо стада рівно стільки, скільки потрібно буде органіки для вирощування господарством овочів на городній бригаді»

кожним роком розширювати площу під посадку овочів. Для городини потрібні тільки органічні добрива. Розводити поголів'я рогатої худоби в нинішніх умовах — збиткова справа, навіть якщо ми будемо годувати тварин власно приготовленими кормами. Хоча, якщо правильно підійти, то й молочний бізнес може приносити прибуток. Це затратно з кормами, коли у господаря в хліві

Врожай картоплі гірший за минулорічний. Але вистачить на корм скотині ще й трохи на продаж залишиться

одна чи навіть чотири корови. Звичайно простіше виростити врожай, а продавши його, отримати прибуток. Але потрібно пробувати заводити худобу тому, що з кожним роком зменшується стадо на селі. Чи будуть корівки давати прибуток, чи фермерське господарство буде в мінусі — ми повинні мати стадо заради гною. Органікою потрібно удобрювати поле городньої бригади. Ми матимемо стада рівно стільки, скільки потрібно буде органіки для вирощування фермерським господарством овочів на городній бригаді. Це бажання Сергія, щоб у людей на столі були чисто екологічні продукти, — сказав на завершення нашої зустрічі Віталій Мельник.

За день зібрали 7 тонн картоплі

Діти збирають гроші на ЗСУ і вчать українців української мови

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На розі вулиць Київської та Седова нещодавно з'явився дитячий блокпост. Тут встановлена табличка з написом «Збір коштів на ЗСУ», до неї прикріплений невеличкий прапорець України. Діти мають мету зібрати для українського війська 10 тисяч гривень. Вони зупиняють кожного та перевіряють знання української мови словом «паляниця».

Познайомилися ми з Віталієм, Матвієм та Максимом 17 серпня.

— Нас на блокпосту стоїть більше, ми тут зараз троє, бо це наша зміна, — кажуть хлопці.

— А скільки вас всіх?

— Ой, ми навіть не знаємо, тому що до нас приєдналися ще інші діти. Ми стоїмо на цьому блокпосту вже четвертий день і зібрали на ЗСУ близько двох тисяч гривень.

— А скільки триває ваша робоча зміна? — запитали ми у найстаршого з дітей, Віталія. — З 10 ранку до 8-ї вечора.

— А хто вам їсти на блокпост приносить, коли ви працюєте стільки часу?

— Так нас тут багато, коли йдемо додому їсти, то стоять інші хлопці і дівчата. Потім знов міняємося, — каже волонтер у екіпуванні Матвій.

— Хлопці, траплялися люди, які кажуть, що вам краще відпочивати, бо ви займаєтеся справою, якою мають займатися дорослі?

— Нам трапився росіянин, який заявив, що нам краще в ігри грати.

— А звідки ви знаєте, що то був росіянин?

— Так він українське слово «паляниця» не повторив.

— І що, ви його відправили вивчати українську мову?

— Та ні паляниця — це причина зупинки. Ми ні в кого нічого не вимагаємо. Люди бачать нашу табличку «Збір коштів на ЗСУ» і самі дають гроші. Навіть деяким дорослим приємно, що їх ми зупинили, — кажуть самі діти.

Підтвердженням їх слів став епізод з відомою іномаркою. Після діалогу з дітьми водій повернув з вулиці Седова на вулицю Київську, а ми на його обличчі помітили щире посмішку.

З КОМП'ЮТЕРОМ НА «ТИ» 90-РІЧНА МАРГАРИТА ПАЗЕЛЬСЬКА

Доля ■ Народилася Маргарита Миколаївна в червні 1932 року. Її дитинство пройшло в містечку Верхня Тавда. В роки війни школяркою вона мала шефство над палатою поранених воїнів та збирала металобрухт. Після війни мама 13-річної Маргарити записалася в загін добровольців по відбудові міст України. Так дівчина потрапила в Україну

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Познайомилися ми з пані Маргаритою вже після її 90-річчя. На одному із заходів нам розповіли, що в Козятині є жінка, яка пішла на заслужений відпочинок у 78 років. Працювала б вона у гідрометцентрі міста Чернівці ще, тільки внук Сергій з Козятина написав бабусі листа такого змісту: «Бабушка, папа до тебе телефонує, а ти не відповідаєш. Він губиться в догадках, не знає у який вскочити потяг, щоб дізнатися, що з тобою. Бабуля, тобі потрібно, щоб папа був за тебе спокійним, тобі треба переїжджати з Чернівців у Козятин». Почула бабуся внука і вже більше 10-ти років вона в Козятині.

Пані Маргарита гостям була сердешно рада і прямо з порога власної домівки запитала:

— Чого ж ви мене не попередили, що сьогодні прийдете, я б хоч трохи приготувалася б?

— А ми вас прийдемо вітати з 95-річчям, тоді й посидимо за склянкою чаю, а сьогодні ми до вас прийшли, щоб ви трохи розповіли про себе.

І 90-річна ювілярка почала розповідати. Надто раннє дитинство вона не згадувала. Згадала тільки, що в ранньому віці залишилась без батька. Почала свою розповідь з Другої світової війни.

— Клич «все для фронту», все для перемоги» стосувався й нас, дітей. Ми ходили у госпіталь, провідували поранених бійців, прали бинти, писали і читали важкопораненим воїнам листи. У кожного з нас була підшефна

палата, де ми розважали чи заспокоювали поранених. У вільний від роботи в госпіталі час ми займалися збором металолому. У 1944 році, коли майже вся наша територія була звільнена, керівництво держави стало організовувати загопи по відбудові зруйнованих міст в Україні. В такий загін записалася добровольцем моя мама. Ми дуже довго їхали і накінець приїхали у Київ. Столиця України була

«Почуваю себе, як у 90, тільки ні на що не скаржусь. Відпочиваю на природі, пораюсь біля квітника. Люблю я в землі покопатися»

сильно зруйнована, — згадує довгожителька. — Всі, хто приїхав ешеломом з Уралу, ходили в міністерство і отримали направлення. Моїй мамі потрібно було їхати в зруйнований війною Маріуполь. Тільки один із керівників відділу у міністерстві глянув на мою маму, сказав своїм підлеглим: «Що в Маріуполі має робити ця тендітна жінка з дочкою?» І маму перенаправили в Чернівці.

В Чернівцях наша ювілярка закінчила школу і вступила до Чернівецького університету на факультет гідротехнологія, який закінчила з відзнакою у 1955 році.

Вже на ту пору випускниця вузу Маргарита була заміжня за військовим і у них був син Сергієнко 1954 року народження.

Комп'ютер у Маргарити Миколаївни для відпочинку та спілкування з друзями

Зі своєю подругою по курсу вони виявили бажання, щоб їх направили на роботу в найбільш віддалену точку радянського союзу. Козятинчанку направили у Петропавлівськ-Камчатський, а її подругу — на Куріли. Чоловікові молодого спеціаліста не було іншого виходу, як написати рапорт, що він хоче служити на Камчатці.

Так дружина військового почала свій трудовий шлях з аеропорту на Камчатці. Про 7 років, що працювала на аеродромі, пані Маргарита більше згадувала про природу на Камчатці, як взимку вона на лижах добиралася до місця роботи.

Через сім років переїжджати на місце нової служби випадає чоловікові гідрометеоролога Камчатського аеропорту. У військовому командуванні прикинули, якщо новим місцем служби для чоловіка синоптика будуть Чернівці, то їхній сім'ї не потрібно буде давати житло. Так молода сім'я військового і синоптика знов переїхала у Чернівці. Повернулися з поповненням родини, у Сергієнка був на чотири роки молодший братик Миколка.

Маргарита повернулася працювати в Чернівецький аеропорт, потім працювала у відділі кадрів, а пізніше очолила гідрометцентр.

Діти пані Маргарити, як і вона сама, в ранньому віці залишилися без батька. Давала їм освіту

і ставила їх на ноги вона одна. Старший син Сергій одружився з дівчиною з Козятина і їхнім місцем проживання стало наше місто. Молодший син проживає в Білорусії, а їхня мама продовжувала працювати в Чернівцях керівником гідрометцентру. Працювала, поки не отримала від онука Сергія того листа. Сергій старший приїхав у Чернівці і забрав матір ближче до себе в Козятин. Купили їй тут квартиру і 80-річний ювілей вона в колі рідних відзначала на новому місці проживання.

На запитання, як вона почувається в свої роки, ювілярка каже:

— Почуваю себе, як у 90, тільки ні на що не скаржусь. Кожна людина почуває себе на ті роки, в яких вона є. У когось людський ресурс вичерпується раніше. Я ж не можу сказати, що я почуваю себе так, як почувалася у 70. Відпочиваю на природі, пораюсь біля квітника. Люблю я в землі трохи покопатися.

— То у вас і город є? — запитали.

— Ні, городу я не маю. Для душі маю квітник з різними квітами, які цвітуть від ранньої весни до пізньої осені. Ще маю грядку для посадки огірків і помідорів. Огірки в цьому році згоріли. Грядку — то так, щоб було заняття. Всі потрібні продукти мені син приносить. Ми не могли не запитати пані Маргариту

про війну, яку розв'язала росія проти українського народу.

— Телевізор я вже пів року не включаю, тому що в таких випадках правда завжди посередині. Чути напів правду я не хочу. А війна, це необдумані дії тих, хто її розв'язав. Молодих життів шкода, — каже жінка з великим життєвим досвідом.

— Коли і як ви спілкуєтесь із зовнішнім світом?

— На моїй сторінці фейсбук я спілкуюся з багатьма своїми друзями, так що я не відірвана від людського спілкування.

Маргарита Миколаївна — синоптик із 64-річним стажем роботи. Тож запитали її, як можна передбачити погоду?

— Для себе можна визначити, потрібна парасолька в дорогу чи ні, по хмарках. Якщо синоптик працює в аеропорту і обслуговує авіацію, то він не тільки складає прогноз погоди на добу, а на три години, на годину, на пів години і навіть на 15 хвилин. Коли йдуть польоти, то диспетчер запитує синоптика, якою буде погода на час посадки? Посадка літака надто складна і відповідальна справа. Розшифрувати погоду навіть на годину польотів — це складний метеорологічний процес.

Ми подякували довгожительці за цікаву розповідь і домовились, що 30 червня 2023 року ми вітаємо її з днем народження.

Вже пересушили близько тонни овочів. Потрібно ще

Глухівчани розказали про роботу колективу Кашперівського ЗНБК з виготовлення сухих борщів і супів для наших захисників. Кажуть, що є потреба в овочах. Всі бажаючі можуть приносити картоплю, буряк, моркву, капусту, цибулю, часник.

На сторінці Глуховецька об'єднана територіальна громада написали пост про готування сухих борщів на фронт.

«Перші сушки ми купили 6 липня і відразу почали сушити овочі. 15 липня купили вакууматор, пакети для вакуумування. 22 липня купили блендер. Також було закуплено лотки для зберігання сумішей, пакети, приправи, то-

матна паста, словом, все, що потрібно для нашого виробництва. На все це витрачено було близько 30000 грн. Спочатку донатили всім колективом, потім доєдналися односельці, місцеві підприємці, СВК «Кашперівський». А після посту у ФБ почали донатити родичі, знайомі, одногрупники, учні, волонтери, просто незнайомі люди. Завдяки цьому ми придбали ще дві сушки (17175 грн) За ці ж кошти ми закуповуємо овочі, крупи, м'ясо, пакети для вакуумування, томатну пасту і т.д. Усі кошти витрачаються виключно на виробництво сухого харчування, жодних адміністративних витрат не виникає», — пише Світлана Біла.

Частину овочів принесли односельчани та мешканці сусідніх сіл. За весь час пересушили близько тонни овочів, 100 кг м'яса, майже 30 кг круп. Виготовили 200 пакетів борщу та 100 пакетів супу!

«Ми продовжуємо нашу справу! Дякуємо щиро всім людям, що нам допомагають! Працюємо за для перемоги. Ми й надалі потребуємо допомоги всіх небайдужих людей! Просимо приносити картоплю, буряк, моркву, капусту, цибулю, часник. Також не забувайте донатити!» — йдеться у повідомленні.

Нагадаємо, як завдяки спільним зусиллям волонтерів,

простих мешканців та преси, за кілька днів вдалося зібрати майже 30 тисяч гривень. За ці гроші придбали чотири потужних професійних сушарки, які

насушать військовим борщів та смаколиків.

Реквізити банківської карти: 4149629386325112 Біла Світлана Олександрівна

СТВОРИВ СПРАВЖНЮ ФОТОІСТОРІЮ

Надихаюче ■ Триває підготовка до благодійного вернісажу «Лаванда надихає — ЗСУ перемагає». Нещодавно зі своїми фотороботами завітав до Музею історії міста Кирил Сабадаш, учень ліцею № 2 (колишня школа № 2). Його світлини — розповідь, наповнена глибоким змістом

ОЛЕНА УДВУД

На початку липня ми розповідали про пленер, який відбувся у рамках проекту «АРТ-Водокачка — 2022». Козятинські митці зібралися на лавандовому полі не лише для того, аби створити картини, а й долучитися до доброї справи. Роботи, виконані в рамках пленеру, виставлять на продаж, а виручені кошти спрямують на допомогу нашим захисникам.

Один із учасників пленеру — Кирил Сабадаш. Замість полотна і мольберта хлопець прихопив із собою професійну камеру. Анастасія Поліщук, PR-менеджерка молодіжної ради, студентка Університету імені Тараса Шевченка виступила в ролі моделі. Фотосесія тривала більше години. Зробили чимало кадрів, обіграли навіть дзеркало, яке стояло обабіч лавандового поля.

Свої фотороботи Кирил надрукував на полотні і передав для благодійного вернісажу «Лаванда надихає — ЗСУ перемагає». Це три світлини, які створюють розповідь.

Перше фото у доволі похмурих тонах. Тут зображення лавандового поля, посеред нього стоїть дзеркало. Поруч — фото обличчя

дівчини. На її щоці — гілочка лаванди, приклеєна лейкопластиром, на якому напис «healing». У перекладі з англійської це — зцілення. І дві бджоли. Вони немов рухаються до кущів лаванди. Усе, окрім фону і лаванди, і бджіл, чорно-біле.

— Перша картина — це перший розділ історії, — каже про свою роботу Кирил Сабадаш. — Чорно-білі світлини показують

Роботи, виконані в рамках пленеру, виставлять на продаж, а виручені кошти спрямують на допомогу нашим захисникам

буденне життя кожного українця на початку війни. Кольори лаванди і бджілок згасають, та все-таки яскраві. Це — символ віри в світле майбуття. Бачити пару бджіл уві сні — хороший знак, що щастя буде не за горами. Пластир із квітами лаванди означає, що природа лікує.

Центральне полотно — найяскравіше. Воно створює контраст до сусідніх світлин. На фото багряне небо, оповите вогнем, і поле. У центрі композиції ді-

вчина. Вона тримає дзеркало, яке на першій світліні самотньо стояло посеред лаванди. У дзеркалі ми бачимо відображення природи довкола, втім небо не помаранчеве, а ніжно-блакитного кольору.

— Друга картина більш забарвлена та контрастна, проте це контраст, що несе сум та біль, — продовжує Кирил. — На тлі можна побачити військові дії та полум'я. Дівчина попереду сидить у ще не спалених війною квітах. Вона мріє бачити у дзеркалі і навкруги літо та природу.

На третій світліні ми знову бачимо обличчя дівчини, цього разу повністю, а не частину. Вона лежить в лаванді. До її щік досі приклеєний пластир, але жодних написів на ньому вже немає.

— Третя картина є спокійною й світлою, — каже Сабадаш. — Дівчина лежить у рясних кущах лаванди й споглядає на мирне рідне небо, яке можна побачити на тлі.

Кирил Сабадаш займається створенням фото та відеоконтенту. До благодійного вернісажу хлопець підготував три світлини

Про автора світлин

Кирил Сабадаш — учень і президент ліцею № 2 (колишня школа № 2), голова молодіжної ради Козятинської територіальної громади. Брав участь у різних конкурсах та олімпіадах, неодноразово перемігав на обласних та всеукраїнських конкурсах

художнього читання. Цьогоріч став бронзовим призером Олімпіади Геніїв України у номінації «Короткометражний сюжетний фільм». Коспікер розмовного клубу англійської мови онлайн «CONVERSATION». Займається створенням фото та відеоконтенту.

РЕКЛАМА

РЕСТАВРАЦЯ ПОДУШОК

- Заміна напірника
- Чистка та дезінфекція пір'я
- Можливість заміни розміру подушки
- Виїзд на замовника

м. Козятин

093-355-89-83

511087

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

-ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ
-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

510869

510874

ПОСЛУГИ МІНІ-ЕКСКАВАТОРА

ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів земельних робіт.
Розрахунок готівковий та безготівковий.
м.Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

510450

Будівельні роботи

- Укладка тротуарної плитки.
- Покрівля та ремонт дахів.
- Виготовлення та встановлення воріт та заборів з металопрофілю.
- Фундаменти, заливка.
- Водопостачання, опалення, каналізація.
- Монтаж газових та твердопаливних котлів.

063-736-44-94, 097-660-01-68

ЖЕЖЕЛІВСЬКИЙ КАР'ЄР

ПРОПОНУЄ:

- ЩЕБІНЬ
- ВІДСІВ
- КАМІНЬ БУТОВИЙ

096-096-01-11

511013

511217

БЕНЗОКОСИ

•Запчастини •Ремонт
•Гарантія •Кредит

БЕНЗОПИЛИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а
(р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») **098-26-141-61**
м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14
(навпроти книжкового м-ну) **067-732-94-19**

511218

ЩОТИЖНЯ ПРИЙМАЄ ЛІКАР З ВІННИЦІ

Ю-МЕД вул. Винниченка 4/3
www.u-med.com.ua

ВСІ ВИДИ УЗД ТА АНАЛІЗІВ КОНСУЛЬТАЦІЇ ПО ГІНЕКОЛОГІЇ

Ліцензія №885 від 26 серпня 2016р.

Тільки за попереднім записом за телефонами: **(098) 708-55-20**
(073) 708-55-20

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо

Копавемо вигрібні ями, каналізацію, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

510815

ПЛИТКА
тротуарна та
фасадна

БЛОКИ
будівельні

ОГОРОЖІ
бетонні

ХІТ ПРОДАЖ

Виробнича база
Локе

Вантажні перевезення Кран-маніпулятором
М. Козятин, пров. Довженка, 14 Г, (093) 780-39-23; (067) 773-04-26;
тел.: 5-21-46; (067) 910-43-59; (063) 560-07-98.

РемПобутТехніка
Ремонтуюмо та обслуговуємо

- Холодильники
- Пральні машини
- та ін. побутову техніку

097-12-31-915, 097-12-31-918, 093-600-28-28
Підвальне приміщення суду

Чистимо та поглиблюємо криниці

Копасмо вигрібні ями

Доставка кілець

068-564-10-90

Здам в оренду магазин 50 кв. м., під непродовольчу групу, смт Бродецьке. 096-583-26-99

Купуємо автомобільні шини та диски б/в в гарному стані. 093-76-76-907

Продам тільну корову та річну телицю. 098-919-60-64

Продам поросят 120-150 кг. 063-829-26-41

РОБОТА

- На роботу потрібні: будівельники (шлакоблок, бетонні роботи). З/п від 18 000-22 000 грн за вахту. 069-185-59-50, 098-634-12-45
- На шиномонтаж та СТО потрібні робітники з досвідом роботи. 096-038-52-05
- Продовольчий магазин «Подоланочка» запрошує продавця з досвідом роботи. 098-573-33-32, 073-181-54-02

РЕМОНТ

- Виконую Зварювальні роботи. 067-786-29-90
- Різу дрова, зрізаю аварійні дерева. 096-594-47-70
- Шпаклівка стін, потолків, откоси, покраска, якісно з досвідом. 067-889-16-25

ПРОДАМ

- Б/в меблі: шафи, кровати, серванти, килими, паласи, телевизор, холодильник, міжкімнатні двері. 068-838-63-23
- Багажник на легковий автомобіль, алюмінієвий, легкий та міцний. 068-429-43-17, 063-605-75-71
- Баки нержавійка та алюміній. 063-744-29-92
- Банки 3 л., килим натуральний 2 х 3. 073-310-90-74, 096-219-94-51
- Бензопила «Штіль», «Гудлак», бензокосу, водяні насоси, ел. лобзик, ел. дрель, ел. двигуни 3 квт, болгарку, шурупверт, ЯВУ-350, скутер 4т, мотоблок Форте-25. 068-216-34-20
- Бідони молочні, вулики, диски R 14 «Пежо», гітара. 098-034-42-59
- Будинок 78 кв. м., вул. Водокачна, з усіма зручностями, сарай, гараж, погріб, ділянка 10 сот. 067-368-56-14
- Велосипед «Ardis-01» гарний стан, два килими натуральні 2 х 3. 067-307-70-94
- Велосипед б/в, чотири велокоlesa без резини, міжкімнатні двері б/в, дачну ділянку 10 сот. з 5-ти тонним контейнером, погрібом, фруктовими деревами в кооперативі «Роднічок». 093-940-96-11, 068-334-66-72
- Вулик 550 х 850 х 540, рамки стандартні в подарунок. 068-762-82-42
- Гараж в кооперативі «Жигулі», висока брама. 093-095-17-57, 096-737-40-40
- Гараж, або здам р-н автостанції. 093-002-41-40
- Гній-перегній дешево. 097-793-55-95
- Гній-перегній. 093-297-19-24
- Граблі прицепні до трактора на 5 сонечок. 097-619-21-03
- Дача «Ветеран», будинок 6 х 6, погріб, скважина, земельна ділянка 10 сот. 063-881-70-70
- Дві шафи для спальні з антресолями, меблі для вітальні: шафа, два серванти, тумба під телевизор, журнальний столик. 096-490-39-54
- Дерево на дрова. 095-412-46-82
- Деревообробний станок, багатофункціональний. 093-375-06-61
- Дрова рубані, можлива доставка. 097-70-49-781
- Зем. ділянку на «Полі Чудес», 15 соток чорнозему, погріб, контейнер, криниця. 097-989-09-79
- Зерно пшениці 2 тонни. 063-675-93-04
- Костом спецівка х\б літня, банки 3 л., 1 л. 093-849-93-36
- Кухонний гарнітур в гарному стані, кольору кава з молоком. Недорого. 063-738-48-46, 063-270-00-92

Кухонний гарнітур, недорого в гарному стані, колір кава з молоком. 063-738-48-46, 063-270-00-92

Ліжко односпальне + матрац з гарнітуру в доброму стані, ліжко полуторне з панцерною сіткою, все б/в недорого. 096-307-00-73

Морозильну камеру б/в, 1.12 х 60 х 60, п'ять ящиків, 3500 грн. 068-490-87-84

Морських свинок. 097-446-20-46, 063-629-01-49

Парту першокласника 70 х 50 з креслом в якому регулюється висота сидіння. 093-037-85-32

Пасіку з медогоною. 067-591-76-52

Перуки, банки 0,5 по 3 грн/шт., іграшки, пластинки, шкіряну валізу, постільну білизну, жіночий плащ 56 р., теплий, валізу на колесах. 093-884-86-66, 068-209-91-37

Піаніно «Україна», коричневого кольору, гарний стан. 068-002-79-70

Пральну машину «Hansa» б/в в робочому стані, 3000 грн. 093-535-94-54

Пральну машину автомат, вертикальну «Електролюкс». 093-631-89-49

Праски ел. 2шт. по 300 грн., карти таро 2 шт. по 150 грн., прицеп дров 300 грн. 093-926-11-79

Пшеницю 1 тонна-пай, ячмінь-чотири мішки. 098-992-40-27, 093-704-06-26

Пшеницю, можлива доставка. 097-843-01-38

Пшеницю, ячмінь, кукурудзу. 097-70-49-781

Садженці 2-х річні грецького горіха високоврожайного 100 шт., тонкошкурый, смачний, недорого. 068-334-66-72, 093-940-96-11

Сервіз новий 36 предметів в-к Чехія, набір з 24-х тарілок Японія, меблі, кришталь. 093-747-85-67

Сервіз столовий на 6 персон, тарілки мілкі, різні. 093-849-93-36

Тачку на двох колесах, алюмінієва, недорого, нова. 093-646-96-41

Телевізор «Bravis»-28 дюймів, модель: LED-28 В 1000, 3000 грн. 067-424-22-36

Холодильник «Мінськ», супутникові антени, телевизор «Toshiba», швейні машинки, меблі: стінка, шафи, диван. 073-003-80-12

Цеглу червону та білу, баняки чавунні, банки 1 та 3 літрові. 067-415-23-49

Швейну машину «Чайка 142 М» з електроприводом у відмінному стані, вишиває, штопає та виконує декоративну стрічку. 067-616-85-65

Швейну машину «Чайка 142 м» з електроприводом у доброму стані, дитяче ліжечко з матрациком + бортики. 067-251-12-34

НЕРУХОМІСТЬ

- 1/2 будинку, 32 кв. м., вул. Матросова, інд. опалення та пічне, 4 сот зем діл., недорого. 093-704-31-57
- 1-кімн. кв., 2 поверх, евроремонт, меблі. 093-704-31-57
- 1-кімн. кв., 3 поверх, 36 кв. м., опалення, без ремонту з меблями, р-н ПРБ. 093-704-31-57
- 1-кімн. кв., перший поверх, вул. Катюкова 39, без балкона, без ремонту та опалення. 068-077-25-62
- 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, евро балкон та вікна. 063-492-06-05
- 2-кімн. кв., під офіс чи магазин, центр ПРБ, 50 кв. м. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., 1 пов., р-н школи №3, інд. опал., недорого. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., з ремонтом, 45 кв. м., перший поверх, вул. 8-ма Гвардійська 71. 097-807-33-60
- 2-кімн. кв., перший поверх, р-н школи №1, інд. опалення з добудівлею 30 кв. м. 093-279-43-89
- 2-кімн. кв., центр м. Козятин, терміново. 050-853-06-35
- 2-кімн. кв., центр, 5 поверх. 073-003-80-12
- 3-кімн. кв., 67,3 кв. м., з гаражем в дворі 50 кв. м. 066-536-30-75
- 2-кімн. квартира, інд. опалення, м/п вікна, 5 пов., вул. Незалежності. 093-704-31-57
- 3-кімн. кв., 65 кв. м., чех. проект, 3 поверх, середня, без ремонту. 093-704-31-57
- 3-кімн. кв., центр, 3 пов., опалення, з ремонтом та меблями, 54 кв. м. 093-704-31-57
- 3-х кімн. кв. в р-ні училища, 1 пов., можливий обмін на квартиру чи будинок в приміській зоні Вінниці. 063-733-28-00

З ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ, Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЯ ZODCHYI.COM.UA

М. ВІННИЦЯ, М. ЗЕРОВА, 1Б М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9
(067) 430-64-96 (067) 256-74-00

ДОСТАВКА

ПІСОК, ПІДСИПКА
ЧОРНОЗЕМ, ВІДСІВ, ДЕФІКАТ
КАМІНЬ, ГЛИНА, ЩЕБІНЬ
(096) 736-67-87

Будинок 116 кв. м., с. Пляхова, ділянка 30 сот., погріб, сарай, гараж, літня кухня, газ, вода, пічне та газове опалення. 098-973-11-30 Юрій

Будинок 120 кв. м., терміново, м. Козятин, вул. Кондрацького, р-н автовокзалу. 063-147-27-63

Будинок 80 кв.м. з усіма зручностями, зем. діл-ка 7,5. 098-534-75-54

Будинок 81 кв. м., з ремонтом та меблями, усі зручності, сад, город, гараж, сарай, літня кухня, баня, уся ділянка 12 сот. 097-130-02-57

Будинок біля школи №9, вул. Репіна 4, газове опалення, літня кухня, гараж, можливий обмін на квартиру, 2 км., до центру міста. 067-665-34-21

Будинок вул. Куликівського, 5 сот. землі, без ремонту. 093-704-31-57

Будинок р-н «Поле Чудес». 093-445-29-76

Будинок с. Верболюзи, 79 кв. м., зі всіма зручностями, погріб, сарай, літня кухня, газове та пічне опалення. 098-921-08-71

Будинок с. Махаринці, центр, м/п вікна, криниця, погріб, сарай, газ, документи оформлені. 098-854-22-31

Будинок с. Махнівка, газ, вода, гарна садба. 067-591-76-52

Будинок с. Пиковець, газ, вода, всі зручності, гарна присадибна ділянка, молодий садок, город. 096-695-08-22

Будинок с. Сестринівка, Козятинський р-н, вул. Київська, житловий стан, ділянка 50 сот., газ+пічне опал., дві кімн., прихожа, веранда, криниця, центр водопостачання, літня кухня, погріб, недобудов. гараж. 093-603-52-31

Будинок цегл., інд. опал., усі зручності, сарай, город 7 сот., р-н школи №3. 093-704-31-57

Будинок цегляний, інд. опалення, вул. І. Франка, зем. ділянка 6 сот. 093-704-31-57

Будинок, с. Козятин, вул. Центральна 47, зем. ділянка 15 сот., тягне до ставу. 093-849-93-36

Будинок, терміново, з усіма зручностями, 5 кімнат, сарай, гараж, літня кухня, зем. діл-ка 10 сот. 097-628-48-13, 073-058-41-21

Будинок, усі зручності, гараж, сарай, погріб, 17 соток землі, вул. Героїв Майдану. 068-110-70-73

Дача «Ветеран», будинок 6 х 6, погріб, скважина, зем. діл-ка 10 сот. 063-881-70-70

Дача на ст. «Планувий», будинок цегляний 8 х 6 м. куб., ділянка доглянута. 098-943-24-64 після 16:00

Ділянка 41 сот., сарай, гараж, літня кухня, фундамент під будинок 13 х 14, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

Зем. ділянку з фундаментом 10 сот., є криниця, сарай, будматеріали, усі документи на будівництво. 097-354-76-68

Земельну ділянку 0,25 га під будівництво житлового будинку в с. Козятин. 093-631-89-49

Пів будинку по вул. Горького, 26/1. 093-34-43-439

Садба с. Журбинці, погріб, літня кухня, гараж, сарай, фундамент під будинок, 0,50 га землі. 097-756-61-98

Частину будинку з земельною ділянкою в центрі. 063-342-67-53

- Частину будинку, вул. Незалежності 27, зем. ділянка 3,6 сот., вода, газ, каналізація, інд. опалення. 093-586-43-88
- Частину будинку, центр, пічне опалення, сарай, вул. Стуса. 093-704-31-57
- Будинок в с. Селище, вул. Сонячна, центр, вода., опалення газове, інд. зем. ділка 60 сот. 098-534-75-54

АВТОМОТО

- Daewoo Nexia 2007 р. в., двигун 1,5, пробіг 103 тис. км., один власник, вхорошому стані. 067-602-75-87 Анатолій
- Hyundai, 1,2 чорний. 093-563-81-40
- Opel 1989 р. в., газ-бензин, пройшов повне обслуговування. 063-816-88-95
- Renault, Москвич піржічок, все в робочому стані. 098-928-29-29
- Volkswagen T4, груз+пас, 2000 р. в., 1,9 гарний стан, один власник, дизель, можливо на АТО. 097-455-59-55
- Двигун ВАЗ 21011 б/в на запчастини, нові запасні частини ВАЗ 2101-2107 водяний насос помпа, шарова опора, хрестовини 2 шт., шланги тормозні передні 3 шт., втулки амортизаторів, задній тормозний циліндр. 097-936-88-24
- Мопед ALFA в доброму стані, є реєстрація. 063-259-01-07
- Мотоблок перероблений під міні трактор, прицеп, плуг, копалка, сажалка, 8 к. с. 097-739-31-39
- Фіат Добло, 2005 р.в., 1,9, дизель. 063-313-17-35
- Шини з дисками до авто Славута, 4 шт., недорого. 098-132-22-28

КУПЛЮ

- 1-кімн. квартиру, можливо без ремонту. 093-002-61-40, 067-705-46-65
- Балони: кисневі, вуглекислотні, газові, побутові; електродвигуни, пір'я гусяче, качине, старі подушки, перини. 097-529-10-20
- Бензокоси, бензопили, ел. двигуни від 2 квт до 5 квт, неробочі, або розкомплектовані. 068-216-34-20
- Для власних потреб дорого металобрухт та відходи кольорового металу; акумулятори, радіатори, газ. балони та кисневі, газ. колонки, холодильники, пральні машини, батареї опалення. 097-793-55-95
- Зерно та дрібну картоплю, можливо пай. 073-793-55-95
- Картоплю дрібну в не обмеженій кількості, кормовий буряк, гарбузи, можна без зернят. 063-398-52-10
- Картоплю дрібну та буряки. 097-793-55-95
- Картоплю дрібну, буряк, сіно, можливий самовивіз. 073-793-55-95
- Картоплю дрібну, буряки, гарбузи. 093-297-19-24
- Металобрухт та відходи виробництва алюміній, мідь, нерж. сталь від організації та населення для власних потреб. 097-793-55-95
- Моркву, цибулю, картоплю. 067-159-28-54
- Сіно, можливо на пні. 097-793-55-95
- Шкірки кролів, заб'ю кролів за шкірку. 097-446-20-46, 063-629-01-49
- Шпали дерев'яні б/в, токи ячменю, ручну косу. 097-255-51-60

РІЗНЕ

- В приватний будинок візьму одну, дві жіночки, або родину без шкідливих звичок на довготривале проживання, Надія Петрівна. 068-753-34-61
- Відповідальний чоловік шукає роботу сторожа, можливо не офіційно. 063-025-91-33
- Зніму квартиру, або будинок, розгляну усі варіанти. 063-348-06-98, 093-104-66-50
- Студент 20 років терміново шукає роботу сторожа, або охоронця в м. Козятин та районі. 098-509-37-82, 067-192-67-78
- Чоловік 38 років без шкідливих звичок, шукає порядну жінку для створення сім'ї, готовий на переїзд, судимих зі шкідливими звичками, вадами та брехливих шахрайок, прохання не турбувати. 098-859-01-33, 073-325-66-26

КУПОН НА РОЗМІЩЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТУ

Оголошення приймаються за адресою вул. Незалежності, 39
Пошта, вхід з двору, 2 поверх

Рубрика

Текст безкоштовного оголошення (до 150 знаків)

Тел:

Безкоштовні оголошення, в рубрики: продаж, міняю, куплю, різне, приймаються в четвер та п'ятницю. В понеділок і вівторок 10 грн. Оголошення Авто та нерухомість 10 грн. Середа 20 грн

АНЕКДОТИ

Хто буде себе погано поводити, той у вихідні залишиться без солодкого, і напівсолодкого, сухого і напівсухого...

— Ти заміжня?
— Звичайно!
— І як?
— Так само як в дитинстві!
Допізна не гуляй, з незнайомими не розмовляй!

— Юрко не поїде на риболовлю. У нього голова болить, — сказала його дружина, витираючи погнути скворідку.

Трирічна донька дає татові грушу:
— Тату, поїж!
Він бере у неї грушу, починає їсти. Вона, дивлячись на нього з образою, знову наполегливо:
— Тату, поїж!
Він не зрозумів і починає їсти активніше. Донька вже майже в слезах:
— Тату! Поїж!!!
Він їй:
— Доню, так в чому справа, я їм!?
— Тату, плинеси ніз і поїж мені на смацоцьки!

Лікар:
— Скажіть, що змушує вас напиватися щодня?
— Нічого не змушує, я доброволець.

— Алло! Лікарю, я за вашою порадою купив клізму! Куди мені її тепер?
— В дупу!
— Гаразд лікарю, я пізніше зателефоную, коли у вас настрої буде.

Нова українська школа — це коли

гроші збирають не на штори, а на байрактари.

Дожився... Новина з відео — ЗСУ показали, як знищили танк, сприймається, як легка розслаблююча еротика...

— Кохана, повітряна тривога!
— Закрий штори!

Триває підготовка до навчального року в Україні. Рекомендації МОН України на навчальний рік. Дії вчителя:
1. Відкрити вікно;
2. Узяти стінгер;
3. Збити ракету;
4. Закрити вікно;
5. Продовжити урок.

Інструктор НАТО українському солдату:
— Як вам вдалося протитанковою ракетою збити літак противника? В інструкції ж написано...
— В якій інструкції???

— Ключе?
— Учора я тут сорок щук смикав!
— А ви знаєте, хто я такий?
— Хто?
— Я інспектор рибнагляду.
— А ви знаєте, хто я?
— Ні.
— Я перший брехун у районі!

Маршрутка. Водій попався з почуттям гумору. І бабка. У бабки впало щось із торбинки на підлогу й він вирішив пожартувати:
— Що впало, то все моє.
А бабуся відповідає:
— Ти їдь собі тихесенько, а то я зараз впаду й буду вся твоя.

Галя живе без нервових зривів!.. бо Галя живе так, що нервові зриви у інших!

**-У тебе закурить не найдеться?
-А у вас склади в місті є?**

Стрічка, яку мріє обрізати кожен українець

Зсу після того, як звільнять херсон

За тих, хто регулярно курить в Криму!

**- Тату, а що таке "щі" ?
"Щі", синку, це вода, якою помили каструлю після борщу !**

ГОРОСКОП

ОВЕН
Початок тижня буде вдалим для завершення справ і вирішення особистих проблем. Чим менше ви говорите про свої наміри та плани, тим швидше вони здійсняться.

ТЕЛЕЦЬ
Цього тижня будьте твердими і послідовними, сподівайтесь тільки на свої сили. У четвер вам краще обмежитися роллю спостерігача. В особистому житті ви, схоже, схильні вимагати занадто багато.

БЛИЗНЮКИ
Ви ніби прокинетесь від довгого сну, цього тижня діяльність ваша стане помітно інтенсивнішою, не виключено, що ви займете розробкою нової стратегії для підкорення чергової вершини. На вас чекають перспективи пропозиції та цікаві творчі ідеї.

РАК
Сприятливий час для серйозних починань, тільки не озирайтесь назад. Потрібно йти вперед і виборювати свій особистий простір, відстоювати свої цілі.

ЛЕВ
При всій вашій зайнятості постарайтеся не забути про свої обіцянки, дані близьким людям. Критично подивіться на ситуацію, що склалася, не варто звальювати провини на оточуючих.

ДІВА
Час сприяє вирішенню особистих проблем. Якщо ви задумали помянути роботу, то зараз саме час. Однак не прискорюйте події та не поспішайте втілювати задумане в життя, не продумавши дрібниць.

ТЕРЕЗИ
Цього тижня постарайтеся відслідковувати, кому і що ви кажете, велика можливість зіткнутися з ефектом «зипсованого телефону». В результаті всі заплутаються і залишаться вкрай незадоволені одне одним.

СКОРПІОН
Минуло тижня ви працювали на славу, тому цього тижня обсяг роботи буде невеликим, а вільного часу стане більше, ніж зазвичай. При цьому можна розраховувати на значний дохід. В особистому житті на вас чекають приємні зміни.

СТРЕЛЕЦЬ
Ви в центрі уваги, повні сил та енергії. У середині тижня задумане вдасться втілити у життя, якщо ви виявите ініціативу. У четвер може статися подія, яка сприятиме життєвим змінам на краще. Дозвольте собі відпочинок у вихідні, бажано за містом.

КОЗЕРІГ
Цього тижня ви отримуватимете задоволення від ділових зустрічей та контактів. Робота може вимагати від вас більше часу, ніж зазвичай. Життєрадісність, оптимізм і віра в себе дозволять досягти намічених цілей.

ВОДОЛІЙ
Тиждень може виявитися досить метушливим і напруженим, плани доведеться міняти, зваливши на себе додатковий обсяг роботи. Настас час змін і вам необхідно бути до них підготовленим.

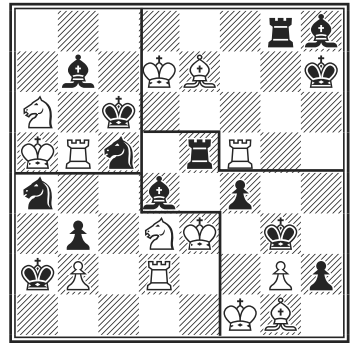
РИБИ
Будьте уважні у виборі джерел інформації, ймовірно неточності та спотворення. Конфліктну ситуацію у середині тижня бажано вчасно оминати, довіряйте своїй інтуїції. У вихідні згадайте про домашні справи і проблеми, що накопичилися.

Відгадай!

Випуск №30

Двоходові задачі на кооперативний мат.

Задача №57-60 (для школярів)
М. Пархоменко (Вінниця) (друкується вперше)

№2 2.1.1.1

М. Пархоменко

Перевірте розв'язок:

Газета «RIA-Козятин» №8 від 24 лютого 2022 року.

Задача №53
1. Kpb8! Cc6 2. Cc7 Ta8x;
1. Kpb7! Ta8 2. Cc7 Cc6x - правильні мати

Задача №54
1. Kpf7! Te7+ 2. Kpf8 fg7x;
1. Kph6! Te5 2. g6 Cf8x.

Задача №55
1. Kpb3! Kc2 2. Кра2 Cc4x - правильний мат
1. Td4! Cc2 2. c4 Ka2x - ідеальний мат

Задача №56
1. Kpg4! Kd3 2. Kpf3 Ke5x;
1. Kph2! Kpe2 2. Kpg1 Kf3x - правильні мати

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 25.08	+32 +19	+30 +18	+31 +16
П'ЯТНИЦЯ 26.08	+32 +19	+30 +18	+30 +16
СУБОТА 27.08	+32 +19	+30 +18	+29 +16
НЕДІЛЯ 28.08	+33 +19	+29 +17	+29 +17
ПОНЕДІЛОК 29.08	+31 +18	+30 +17	+30 +17
ВІВТОРОК 30.08	+30 +18	+29 +18	+29 +17

Супутник

Здорової людини Росіяв

за маму за тата за ЗСУ

Одним словом скажіть як проходить війна? Добре

Скажіть в двох словах Не добре

Хей, Рекс!

Що

ПОЧИНАЮ ЗБІР НА АТОМНУ БІМБУ

Скажи щось на довіреному

БЕЗ МАСКИ НЕ ОБСЛУЖИМО

СКРАПІЦІ, КОЛИ ОГОВОРИЛИ СЕБ НА ЯДЕРЦІ